உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீதி
SAIVANEETHI

சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ்

மலர் 6 | சித்திரபானு - தை | JANUARY - FEBRUARY 2003 | இதழ் 10

ரூபா 25/=

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருளடக்கம்

1. அழிபசி தீர்த்தல் 01
2. திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம் 02
3. வார வழிபாடு 03
4. திருக்குறளில் சைவ சித்தாந்தம் 04
5. குரு வணக்க வழிபாடு 08
6. பதினெண் சித்தர்கள் - ஸ்ரீ புண்ணாக்கீசர் 09
7. நான் மட்டும் செய்தால் என்ன? 10
8. சிவப்பிரகாசம் 11
9. [illegible] (மார்கழி இதழின் தொடர்ச்சி) 14
10. திருவாசக சுவாமிகளை ஈர்த்த திருவாசகம் 20
11. பசுக் காத்தல் 24
12. சைவ துதிகள் 25
13. தத்துவ விளக்கப் படம் 27
14. நினைவிற் கொள்வதற்கு

சந்தா நேயர் கவனத்திற்கு

* முகவரி மாற்றம் இருப்பின் எமக்கு அறியத்தரவும்.

* இதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்காவிடின் எம்முடன் தொடர்புகொள்ளவும். கிடைக்காத இதழ்களை அனுப்பிவைப்போம்.

சைவநீதி மாத இதழ்

பெறுமதி விபரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டு சந்தா ரூபா 250.00 வெளிநாடுகளில்
ஆண்டு சந்தா ஸ்ரேலிங் பவுண் 10 அல்லது US$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் உங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி

C. Navaneethakumar
42, Janaki Lane, Colombo-04,
Sri Lanka.
T'Phone No: 595221

சைவநீதி இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -இதழ் நிர்வாகிகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவமயம்

'மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்'

SAIVANEETHY

சைவநீதி

மலர் [illegible] : சித்திரை [illegible] : [illegible] இதழ் : [illegible]

கௌரவ ஆசிரியர்:
சைவப்புலவர், [illegible],
[illegible].
திரு. க. செல்லையா

மதியுரைஞர்:
சிவஸ்ரீ. கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்

திரு. D. M. சுவாமிநாதன்
(அமைச்சர்),
ஸ்ரீ [illegible] தேவஸ்தானம்

திரு. அ. கந்தசாமி
Chairman U.P.S.

திரு. ஆ. [illegible]லிங்கம்

பதிப்பாசிரியர்:
திரு. கோ. [illegible]
[illegible] அச்சகம்

விநியோகம்:
திரு. [illegible]
[illegible]

நிர்வாக ஆசிரியர்:
திரு. வே. [illegible]
43, [illegible] ஒழுங்கை, கொழும்பு-04.

தொடர்புக்கு: 7.30 p.m. to 7.30 a.m.

தொலைபேசி: 593221

அழிபசி தீர்த்தல்

எமக்கு உய்வைத் தரவல்லது அறம் ஒன்றேயாகும். நாம் தேடும் பணம் பொருள் என்பன இம்மைக்கு மாத்திரமே உதவும். அறம் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவுவதாகும். "[illegible] ஏற்றவர்க்கு இட்டது" என்பார் அருணகிரிநாதர். ஔவைப்பிராட்டியும் "அறம் செய விரும்பு" என்றார்.

அறம், தானம், தருமம் என்ன இருவகைப்படும். தானத்தில் கோதானம், பூதானம், சொர்ணதானம், கன்னிகாதானம், அன்னதானம் எனப் பலவகை உண்டு. இவற்றுள் அன்னதானமே சிறந்தது. தானத்தை ஏற்பவர்கள் போதும் என்று அளவில் நிறைவாகக் கொடுக்கும் கூடிய தானம் அன்னதானம் ஒன்றேயாம்.

இந்த உடம்பு அன்னத்தைப் பற்றி இருக்கிறது. எவ்வளவு காலத்திற்கு உணவு உட்கொள்ளுகிறோமோ அவ்வளவும் உடல் இயக்கம் இருக்கும். கொடிய நோயைத் தாங்கிச் சிலகாலம் வாழ லாம். பசியைச் சிறிதுநேரம் தாங்குவது சிரமம். பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்திடும். பற்றற்ற பரமஞானியாகிய பட்டினத்தடிகள் பசியால் வாடி யபோது "சிந்தை கெட்டு சாணும் வளர்க்க அடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே" என்றார். பசியால் மெலிந்தவர்க்கு அன்னம் கொடுத்து ஆதரித்தல் அது நன்மை பயக்கும்.

"அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி."

என்பது திருக்குறள். இல்லோரின் கொடிய பசிப்பிணியைப் போக்கினால் அது பிற்காலத்திற்கெனச் சேர்த்து வைத்த சிறந்த புண்ணியமாகும். பசி வந்தால் எல்லா நன்மைகளும் அற்றுப் போகும் என்ற தன்மையினால் அழிபசி எனப்பட்டது.

இந்த உலகிலே பிறந்தவர் பெறும் பயன் சிவனடியார்க்கு அமுதளித்தல் என்பார் சேக்கிழார்.

"மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதி சூடும்
அண்ணலார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தல்."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

திருஅங்கமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய் - தலைமாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலி தேருந் தலைவனைத் - தலையே நீ வணங்காய். 1

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை
எண்டோள் வீசி நின்றாடும் பிரான் தன்னைக் - கண்காள் காண்மின்களோ. 2

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன் எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பிரான் திறம் எப்போதுஞ் - செவிகாள் கேண்மின்களோ. 3

மூக்கே நீ முரலாய் - முதுகாடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை - மூக்கே நீ முரலாய். 4

வாயே வாழ்த்து கண்டாய் - மதயானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும் பிரான்தன்னை - வாயே வாழ்த்து கண்டாய். 5

நெஞ்சே நீ நினையாய் - நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணாளனை - நெஞ்சே நீ நினையாய். 6

கைகாள் கூப்பித்தொழீர் - கடிமாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரையார்த்த பரமனைக் - கைகாள் கூப்பித் தொழீர். 7

ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன் கோயில் வலம் வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றியென்னாதஇவ் - ஆக்கை யாற்பயனென். 8

கால்க ளாற்பயனென் - கறைக் கண்ட னுறை கோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக் - கால்களாற் பயனென். 9

உற்றா ராருளரோ - உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக் - குற்றார் ஆருளரோ. 10

இறுமாந்திருப்பன் கொலோ - ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங் - கிறுமாந் திருப்பன் கொலோ. 11

தேடிக்கண்டு கொண்டேன் - திருமாலொடு நான்முகனும்
தேடித்தே டொணாத தேவனை என்னுளே தேடிக் கண்டு கொண்டேன். 12

திருச்சிற்றம்பலம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வார வழிபாடு

ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்

"வார வழிபாட்டுச் சங்கம்" என்று ஊருக்கு ஊர் இருக்கவேண்டும் என்று நான் ஏராளம் சொல்லி வருவது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். வாரத்தில் ஒருநாள் ஜனங்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துக் கோயிலில் வழிபாடு நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் இதன் நோக்கம். இதை மதராஸ்காரர்கள் அந்தந்த பேரும் இதை பாரும் பொறுப்போடே நடைமுறைச் செய்து வருகிறார்கள். இதன் பிரசாரம் [illegible] தான் அங்கங்கே புது [illegible] தேசமே [illegible] கிடைக்கிறது. நாங்களே [illegible] முழுக்க [illegible] இருந்த கோயிலும் [illegible] குறைந்து போய் [illegible]. நம் ஜனங்கள் எல்லோரும் வாரத்தில் ஒரு வேளையாவது ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் சொந்த [illegible] விட்டுவிட்டு பகவானிடம் கொஞ்சம் மனசைக் கரைத்தால்தான் இந்த தேசத்துக்கு ஏதாவது நல்லது பிறக்க முடியும் என்றுதான் "வார வழிபாட்டுச் சங்கம்" நிறுவச் சொல்லி அநேக இடங்களில் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். இவர்களே மேலே சொன்ன மற்ற பணிகளை, ஜீவாத்ம கைங்கர்ய பணிகளையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும். தனி அமைப்புகளென்று எதுவும் வேண்டாம்.

மாயவரத்திலிருக்கிற [illegible] திருவெம்பாவை - திருப்பாவை [illegible] இப்படி அநேக பணிகளைத் திட்டம் போட்டுச் செய்து வருகிறது. இதன் முக்கிய வேலை பாவை மகாநாடு நடத்துவதும், பாவை புஸ்தகங்களைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு [illegible] டிஸ்ட்ரிப்யூட் (இலவசமாக விநியோகம்) செய்து பரீட்சை நடத்தி, [illegible] பரிசு வழங்குவதும்தான். இதுதவிர (1) ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு [illegible] பழம் கொடுப்பது, [illegible] (2) ஆஸ்பத்திரி நோயாளிகளுக்குப் பிரசாதமும், ஸ்தோத்திரப் புஸ்தகங்களும் விநியோகிப்பது, (3) [illegible] ஏற்பாடு செய்து [illegible] அவர்களுக்கு மத [illegible] பிரசாரங்கள் [illegible] (4) அநாதைப் பிரேத ஸம்ஸ்காரம் பண்ணுவது, (5) [illegible] கோயில்களில் [illegible] மூர்த்திகளுக்கும், இன்னும் பழமையான கோயிலுள்ள மூர்த்திகளுக்கும் வஸ்திரம் போட்டு, அங்கே புனருத்தாரணம் பண்ண முடியாவிட்டாலும் ஒரு அகல் விளக்காவது ஏற்றிவைப்பது, (6) கோயில் நந்தவனங்களைப் பராமரிப்பது, (7) பக்தர்களுக்கு [illegible] திருவிழா [illegible] சொந்த [illegible] நடத்துவது (8) [illegible] (9) வார வழிபாடு என்றிவைகள். அதன்படி, பிரதி வாரமும் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையில் பகவந் நாம பஜனையுடன் ஊர்வலமோ, [illegible] அருகே உள்ள ஒரு கோயிலுக்குப் போய்ப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணிக் கோபுர வாசலில் கொஞ்சம் நாழி [illegible] நாம ஸங்கீர்த்தனம், [illegible] பிரவசனம் முதலியவை பண்ணுவது - என்று பல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள்.

"வாரத்தில் ஒரு நாள் கூட்டு வழிபாடு, வாரத்தில் ஒரு நாள் பொதுப்பணி என்றால் எப்படி முடியும்? ஒரு நாள் தானே லீவ் கிடைக்கிறது" என்று கேட்பீர்கள். அந்த ஒரு நாளிலேயேதான் இரண்டையும் சேர்த்துச் செய்யச் சொல்கிறேன். தெய்வப்பணி, ஜனப்பணி இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நடைமுறையில் தொடர்ச்சியாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஊரிலுள்ள கோயில் வாசலில் எல்லா ஜனங்களும் சேர்ந்துவிட்டு, [illegible] அந்த ஒரே பிராகாரத்தின் [illegible] சேர்ந்து பகவந் நாமத்துடனேயே கோவிலைப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணிக்கொண்டுபோய்க் [illegible] நந்தவனம் [illegible] செய்ய வேண்டும். [illegible] முடிந்த பின்னும் கோயிலுக்குத் திரும்பி வந்து, "[illegible] இன்றைக்குக் கொஞ்சம் [illegible] கழுவிக் கொள்ள முடிந்தது; சரீரம் எந்தத் [illegible] ஓர் உபகாரம் பண்ண முடிந்தது" என்று நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். கொஞ்சம் பஜனை ஒரு மணி நேரம் இருந்தால் கூடப் போதும் - கொஞ்சம் உபந்யாசம் [illegible] கேட்டுவிட்டு எல்லோரும் [illegible] வேண்டும். அறுபத்திமூவர் [illegible] வாரத்தில் [illegible] வரும் [illegible] இவர்களைப் பற்றிய உபந்யாசமாக இருந்தால், நம்மாதிரி மனிதர்களாக இருந்தவர்கள் எப்படியெல்லாம் தங்களுடைய பிரேமை பக்தியால் தெய்வமாக உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று மனசில் அழுத்தமாகப் பதியும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருக்குறளிற் சைவ சித்தாந்தம்

[illegible] ஆ. நடராசா

உலகிலுள்ள உயர்ந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுவது திருக்குறள்.

"நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன் தான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த - நூன்முறையை வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நல்நெஞ்சம் சிந்திக்க கேட்க செவி."

என்று திருக்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கிறார் உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

"தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்."

என்கிறார் ஒளவையார்.

சைவசமய முதல்நூல்கள் வேதமும் சிவாகமமும் என்னும் இரண்டுமாம். இவற்றில் வேதம் பொதுநூலென்றும் சிவாகமம் சிறப்பு நூலென்றும் கூறப்படும்.

"வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவனூல்
ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுள்ளன..."

என்கின்றார் திருமூலர்.

"...ஆரண நூல்பொது சைவம்அருஞ் சிறப்பு நூலாம் நீதியினால் உலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கும் நிகழ்த்தியது நின்மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில் பொருள் கொண்டுரைக்கும் நூல்சைவம் பிறநூல் திகழ்பூர்வம் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்".

என்று கூறுகின்றது மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய சிவஞான சித்தியார்.

வேதங்களிற் கூறப்படாதவற்றையும் வேதாந்தமாகிய உபநிடதங்களிற் கூறப்படும் நல்ல கருத்துக்களையுங் கூறுவது சைவசித்தாந்தம். வேத சிவாகமங்கள் அல்லாத பிறநூல்கள் புறச்சமய நூல்கள். புறச்சமய நூலெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவுசெய்யப்பட வேண்டிய உண்மைக்கு மாறான கருத்துக்களையுங் கொண்ட நூலென்பது கருத்து. சித்தாந்தமென்றால் ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்பட்டதென்பது பொருள்.

வேதநூல் உலகர்க்குரியது. அதனால் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் எல்லா மதத்தவருக்கும் எல்லா இனத்தவருக்கும் பொதுவானது. உலக மக்கள் அனைவரும் அறியவேண்டிய மெய்யுணர்வு சார்ந்த கருத்துக்கள் இந்நூலிற் கூறப்படுகின்றன.

"இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கும்
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூல் - மன்பதைகட்
குள்ள அரிதென்று அவைவள் ளுவருலகம்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்".

என்று திருக்குறளைப் பற்றிக் கூறுகின்றார் நரிவெரூஉத் தலையார் என்னும் புலவர்.

முன்னோர் கூறிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு பற்றிய நூல்களையெல்லாம், உலகத்தவர்கள் கற்றுணர முடியாதென்றுங் கருதிக்கொண்டு, அந்நூற் பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து வள்ளுவர் திருக்குறளைப் பாடினாரென்பது இப்பாடலின் கருத்து.

மனிதர் உயர்வடைதற்கு வேண்டிய பொருள் நான்கு. அவற்றுள் வீடு பற்றிக் கூறாமல், அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றையும் பற்றியே வள்ளுவர் கூறியிருக்கின்றார். அவர் வீட்டைப் பற்றிக் கூறாமைக்குரிய காரணம் யாதெனில் "வீடு என்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறம் ஆகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.
மெய்ப்பொருள் அல்லாதவைகளை மெய்ப்பொருள் என்று தவறாக உணரும் மயக்க உணர்வினால் (பிறந்த வீடுபேறு இன்றி) சிறப்பில்லாத துன்பப் பிறவி உண்டாகும். 351

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாலையின், நூல்களால் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமே 'நூல்' என உரைப்பாயிரத்தில் கூறுகின்றார் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர்.

"மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே?"

என்னும் வினாவை எழுப்பி, அனுபவித்தறிய வேண்டிய அந்த இன்பத்தை வாயினாற் கூற முடியாதவாறு போல, வீட்டின்பத்தைப் பற்றியுங் கூற முடியாதென்கின்றது திருமந்திரம்.

வீடு என்பதன் பொருள் விடுபடுதல் என்பதாகும். எதிலிருந்து விடுபடுதலென்றால், பிறவிப்பிணியிலிருந்து விடுபடுதல் என்பது அதற்குரிய விடை. பிறவியிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு வழி காட்டுவது சமயம். அதனால் அறம் பொருள் இன்பங்களை வாழ்க்கை நெறியில் நின்று அனுபவிக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். வள்ளுவரும் அறம் பொருள் இன்பங்களைப் பற்றிக் கூறத் தொடங்குமுன்னர் முதலில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார்.

வாழ்த்து, வணக்கம், பொருளியல் புரைத்தலெனக் கடவுள் வாழ்த்து மூன்று வகைப்படும். 'வாழ்க' என்று கூறுவது வாழ்த்து. 'போற்றி' என்றும் 'வணக்கம்' என்றும் கூறுவது வணக்கம். வழிபடு கடவுளின் இயல்பினைக் கூறுதல் பொருளியல் புரைத்தல். இவற்றில், வள்ளுவர் கூறிய கடவுள் வாழ்த்து பொருளியல் புரைத்தல் என்னும் வகுப்பைச் சேர்ந்தது.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு."

என்பது முதலாவது திருக்குறள்.

'எழுத்தெல்லாம் அகர முதல - எழுத்தெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன, உலகு ஆதி பகவன் முதற்றே - உலகம் ஆதி பகவனையே முதலாக உடையது.' என்பது இதன் பொருள். 'உலகு' என்னுஞ் சொல் இவ்விடத்தில் உயிர்களைக் குறிக்கின்றது.

'எழுத்தெல்லாம்' என்பதற்கு, 'தமிழ் எழுத்திற்கே அன்றி வட எழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாம் என்றார்' என விளக்கந் தருகின்றார் பரிமேலழகர். உரையாசிரியரின் கருத்து இதுவாயினும், எந்த மொழியிலுள்ள எந்த எழுத்தும் அகரத்தை முதலாகவுடையதெனக் கூறுவதே பொருந்தும். இவ்வாறு கூறுவதற்கு 'அகரத்துக்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி நாத மாத்திரை ஆகிய இயல்பான் பிறத்தல்' எனப் பரிமேலழகர் கூறுவதே சான்றாகும்.

எழுத்தெல்லாம் 'அகர முதல' என்றால், எழுத்தெல்லாம் 'அ' என்னும் எழுத்தை முதலாகவுடையன என்பது கருத்தல்ல; அகர ஒலியை முதலாகவுடையன என்பது கருத்து. வாயைத் திறக்கும்போது எழும் ஒலி அகரவொலி. இவ்வொலி மற்றைய எழுத்துக்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாய் அல்லாமல் எழுத்தொலிகளோடும் கலந்து நின்று அவற்றை இயக்க அவ்வெழுத்துக்கள் சொற்கள், வசனங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகின்றன.

அகரவொலி திடீரென வாயிலிருந்து தோன்றி வெளிவருவதல்ல. எம்முடலில் மூலாதாரத்தில் நுண்ணிய சூக்குமமாய் எழுந்து, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நிலைகளில் விருத்திப்பட்டுக் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சாதனமாய், அறிவு விருத்திக்குக் காரணமாய் அமைகின்றது.

சுத்தமாயையிலிருந்து தோன்றும் இவ்வொலி பொருட்பேறாய் சூக்குமமாய் மூலாதாரத்தில் நாதமாய் நிலைபெறும் என்பதை 'அகரம்' என்னுஞ்சொல்லால் இச்சூக்குமத்தை வாக்கையே குறிப்பிடுகின்றார். உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் 'அகரத்துக்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி நாத மாத்திரை ஆகிய இயல்பான் பிறத்தல்' என்கின்றார்.

எழுத்திலக்கணங் கூறும்போது,

'நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
எழுமணுத் திரள்...'

என்று கூறுகின்றது நன்னூல் (74).

Inglorious births are produced by the confusion (of mind) which considers those things to be real which are not real. 351

நிலை உயிர் - தன்னியல்பில் நின்ற உயிர், முயற்சியில் - தான் நினைத்ததைக் கூறுவதற்கு முயற்சிப்பதால், உள்வளி துரப்ப - உள்ளே இருக்கும் உதான வாயுவைச் செலுத்த, அஃறுத் திரள் எழும் - அதனால் ஒலியணுக் கூட்டம் மேலெழும் என்பது இச்சூத்திரத்தின் கருத்து. இதில் எங்கிருந்து ஒலியணுக்கள் மேலெழுமென்று கூறப்படவில்லை.

'உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றி'

என்கிறது தொல்காப்பியம். தொல். எழுத்து 83

இவ்வியல்பினையுடைய அகரவுயிர், மற்றைய எழுத்துக்களோடு ஒன்றாயும் உடனாயும் நிற்கு மாயினும் அது அவ்வெழுத்துக்களின் வேறாகும். அதுபோல இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாய் நின்று அவற்றை நிலைபெறச் செய்தும் உடனாய் நின்று அவற்றைப் போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்வானாயினும் அவன் அவ்வுயிர்களின் வேறா னவன் என்பது இவ்வுவமைபாற் பெறப்படும் சைவ சித்தாந்த உண்மை.

சிவன் ஆன்மாக்களுடன் ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நின்று அவற்றுக்குச் செய்யும் உபகா ரத்தை இன்னுமொரு உவமையில் வைத்துப் பார்ப்போம். உயிர் உடம்போடு ஒன்றாய் நின்று அதை நிலைபெறச் செய்கின்றது. உயிர் உடம் போடு ஒன்றாய் நிற்காவிட்டால் உடம்பு அழிந்து போகும். உடம்பு அசையும்போது உயிர் உடம் போடு உடனாய் நின்றே அதை அசைக்கின்றது. உயிர் உடம்பை அசைக்காவிட்டால் உடம்பு அசையாது. இவ்வாறு உயிர் உடம்போடு ஒன்றாய் உடனாய் நிற்பினும் உடம்பு வேறு உயிர்வேறு என்பதை நாம் அறிவோம். இவ்வுவமை அகரத்துக் கும் மற்றைய எழுத்துக்களுக்குமுள்ள தொடர்பை விளக்குவதற்காக எடுத்துக்காட்டப்பட்டதாயினும் இது முழுவுவமை அன்று.

அகரவொலி உவமையிற் கூறப்படும் அகரமுஞ் சடம். அதனால் இயக்கப்படும் எழுத்துக்களும் சடம். அதனால், எழுத்துக்களை இயக்குதல் அக ரமோ, அவ்வாறியக்கப்படும் எழுத்துக்களோ பயனடைவதில்லை.

உடல் உயிர்த் தொடர்பில், உடல் சடம். உயிர் சித்து, அறிவுள்ளது. அதனால் சடமாகிய உடலை இயக்கும் உயிரே பயன் பெறுகின்றது.

இறை உயிர்த் தொடர்பில் இறைவனுஞ் சித்து, உயிருஞ் சித்து. இறைவன் அறிவிக்குஞ் சித்து, உயிர் அறியுஞ்சித்து. இறைவன் உயிரை இயக்குவதனால் அரும்பயன் உயிருக்குரியது.

திருக்குறளிற் போலவே சைவ சித்தாந்த நூல்களிலும் இறை உயிர்த் தொடர்பை உணர்த்துவதற்கு அகரவுயிர் உவமை உபயோகிக்கப்பட்டிருக் கின்றது.

"..... ஒன்றே பதி பசுவாம்
ஒன்றென்ற நீ பாசத் தோடுளைவான் - ஒன்றின்றால்
அக்கரங்கள் இன்றாம் அகர வுயிரின்றேல்
இக்கிரமத் தென்னும் இருக்கு"

என்கின்றது சிவஞானபோதம்.

அகரவுயிர் இல்லையாயின் அக்கரங்கள் இல்லையாமென்னும் இம்முறைமை போல, பிர மப்பொருள் இல்லையாயின் ஒரு பொருளுமில்லை யென்று வேதம் கூறுமென்பது இவ்வெண்பாவின் கருத்து. அக்கரம் - எழுத்து. இருக்கு - வேதம்.

"அகர வுயிர்போல் அறிவாகி எங்கும்
நிகரில்இறை நிற்கும் நிறைந்து".

என்பது திருவருட்பயன்.

'அகரமுதல' என்னும் முதலையுடைய குற ளில், கடவுளைக் குறிப்பதற்கு 'ஆதிபகவன்' என்னுஞ் சொல்லை உபயோகித்திருக்கின்றார் வள்ளுவர். இதில் வரும் 'ஆதி' என்னுஞ் சொல் லுக்குச் சத்தி என்பதும் பகவன் என்னுஞ் சொல் லுக்குச் சிவன் என்பதும் பொருள்.

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

மயக்கம் நீங்கித் தூய மெய்யுணர்வை உடையவர்க்கு, அம்மெய்யுணர்வு நரகத் துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய பிறப்பை நீக்கி, வீட்டின்பத்தைக் கொடுக்கும். 352

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவமுஞ் சத்தியும் ஒன்றிலொன்றிருந்தொன்றை யொன்று பிரிக்கமுடியாதவாறு ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப் பட்டிருப்பவை. இச்சம்பந்தத்தைக் குணி குண சம்பந்தமென்றும் தாதான்மிய சம்பந்தமென்றுங் கூறுவர். குணி – குணத்தை உடையது. குணி குண சம்பந்தத்துக்கு உதாரணமாகத் தீயைக் குறிப்பிடலாம். தீ – குணி. சூடு தீயின் குணம். தீ தனது சத்தியாகிய சூட்டைக் கொண்டே சுடுதல், எரித்தல், பொரித்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்யும். அது போலவே சிவனுந் தன்னோடு தாதான்மியமாயிணைந்திருக்குஞ் சத்தியைக் கொண்டே படைத்தல் காத்தல் அழித்தல்களைச் செய்கின்றான். இங்குக் கூறப்பட்ட தீ சூடு சம்பந்த உவமை சிவம் சத்தி சம்பந்தத்துக்கு முழுமையானதல்ல ஒரு புடை உவமை. இந்த உவமான உபமேயங்களில் தீ சடப்பொருள். சிவம் சித்துப்பொருள். சித்துப் பொருளென்றால் அறிவுள்ள பொருளென்பது கருத்து. தீக்குத் தனது சத்தியைத் தோற்றுவிக்கவும் ஒடுக்கவும் முடியாது. சிவத்துக்குத் தனது சத்தியைத் தோற்றுவிக்கவும் ஒடுக்கவும் முடியும்.

சிவனுக்கு இரண்டு நிலை உண்டு. ஒன்று சொரூபநிலை. மற்றது தடத்தநிலை. சொரூப நிலையிற் சத்தி சிவத்தில் ஒடுங்கியிருக்கும். தடத்த நிலையிற் சத்தி வெளிப்பட்டுச் சிவனுக் குரிய வடிவங்களைத் தாங்க, அவன் அவ்வடிவங் களைப் பொருந்தி ஆன்மாக்களுக்காகப் படைத் தல் காத்தல் அழித்தல்களைச் செய்வன். இந்த ஆதி பகவன் என்னுஞ் சொல்லாற் குறிப்பிடப் படுவது தடத்தநிலை.

மேற்கூறியவாறு பொருளியல்புரைத்துக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறிய வள்ளுவர், சைவ சித்தாந்தங் கூறும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளையுந் தன் நூலிற் கூறியிருக்கின்றார். முதலில் பதியைப் பற்றிய வள்ளுவரின் கூற்றுக்களிற் சிலவற்றை நோக்குவோம். அறவாழி அந்தணன், வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான், [illegible] தனக்குவமை இல்லாதான், எண்குணத்தான் என்ற சொற்றொடர்களால் வள்ளுவர் கடவுளைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றின் முதலிற் கூறப்பட்ட சொற்றொடர்களாற் குறிக்கப்படும் இறை இயல்புகள் எல்லாம் எண்குணமுடைமை வாயிலாக அடங்கும்.

தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பன இறைவனுக்குரிய எண்குணங் களெனச் சைவ சித்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றன. இயற்கை உணர்வினனாதல் இயல்பாகவே பாசங் களினீங்குதலிலும் தூய உடம்பினனாதல் பேரருள் உடைமையிலும் அடங்கும். ஆதலால், இறைவ னைக் குறிப்பதற்கு, ஆறு குணங்களை உடைய வனென்னும் பொருளைத் தரும் 'பகவான்' என்னுஞ் சொல்லும் உபயோகிக்கப்படும்.

இறைவனுக்குரிய எண்குணங்களையுடையா னெனக் குறிக்கையின் வள்ளுவர் 'இறைவனைத் தனக்குவமை இல்லாதான்' என்றார்.

"மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி
மயானத்தான் வார்சடையான் என்னி னல்லால்
ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன்
ஒரூர னல்லனோ ருவம னில்லி
அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண் ணமும்
அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால்
இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண் ணத்தன்
இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே."
என்று கூறுகின்றார் அப்பர்.

பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்றனுள் பாசம் அறிவற்றது. அதனால் அது பதியினாலோ பசுவி னாலோ பயன் பெறமாட்டாது. எண்குணமுடைய இறைவனுக்குப் பசு பாசங்களால் ஆவதொரு பயனில்லை. பசு ஒன்றுமே [illegible] பதியைச் சார்ந்து பதியையும் பாசத்தைச் சார்ந்து பாசத் தையும் அனுபவிக்கும்.

(மிகுதி மறு இதழில்)

A clear, undimmed vision of things will deliver its possessors from the darkness of future births, and confer the bliss of heaven. 352

குரு சங்கம வழிபாடு

சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

தீக்ஷை வைத்தவர், வித்தை கற்பிப்பவர், பதி பசு பாச உண்மைகளைப் போதிப்பவர், சமயாசாரக் கிரியைகளைச் செய்பவர் முதலியோர் குரு எனப்படுவர். நிருவாண தீக்ஷிதர், விசேட தீக்ஷிதர், சமய தீக்ஷிதர் என்னும் மூவகைத் தீக்ஷை பெற்ற சிவ பக்தர்கள் சங்கமம் எனப்படுவர். குருவையும் சிவனடியாரையும் மனிதரென்று பாவியாது, சிவனென நினைந்து மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே வழிபடல் வேண்டும். குரு சங்கமங்களிடத்து அன்பு செய்யாது அவமானஞ் செய்து, சிவனிடத்து மாத்திரம் பக்தியுள்ளவர் போல் ஒழுகுதல் வயிற்றை வளர்க்குங் காரணமாயும், இடம்பங் காரணமாயுஞ் செய்யும் நடிப்பு மாத்திரமேயன்றி வேறில்லை.

சிவ பக்தியுடையவர்களுக்கு அச் சம்பந்தம் உள்ளவருடைய இணக்கம் சிவபக்தியை வளர்க்கும்; அச் சம்பந்தம் இல்லாதவருடைய இணக்கம் சிவபக்தியைக் கெடுக்கும். குருவும் அடியாரும் தம் வீட்டுக்கு வரின் இன்சொல் சொல்லி ஆசனத்திலிருத்தி, உபசரித்து, வணங்கி, கும்பிட்டு, விபூதியை வாங்கித் தரித்து, மீண்டும் நமஸ்கரித்து, அவரை "இரும்" என்றபின் இருத்தல் வேண்டும்.

தாம் பிறரை வணங்கும் போது அவ்வணக்கம் சிவனுக்கென்று சிந்தித்தல் வேண்டும். தம்மைப் பிறர் வணங்கும் போது இவ்வணக்கம் நமக்கல்ல; நம்மிடத்து இருக்கும் சிவனுக்காம் என்று சிந்தித்தல் வேண்டும். மாணவர் தாம் குருவுக்கு எவ்வளவு பொருள் கொடுப்பினும் தம்மைக் குருவுக்கு அடிமையாக ஒப்புக் கொடுத்தாலொழிய அப்பொருளைப் பிரதி உபகாரமாக நினைத்தல் கூடாது. தீக்ஷாகுரு முதலாயினோர் சிவபதமடைந்த மாச நக்ஷத்திரத்திலாயினும் திதியிலாயினும் அவ்வவற்றை அறிந்து குருபூஜை செய்துவரல் வேண்டும்.

இன்னும் தமிழ்வேதமாகிய திருமுறைகளை அருளிச் செய்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய சமயகுரவர் நால்வருக்கும், பெரியபுராணத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சேக்கிழார் நாயனாருக்கும், மெய்கண்ட தேவர் முதலிய சந்தானாசாரியர் நால்வருக்கும், திருமந்திரத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமூல நாயனாருக்கும் இயன்றமட்டும் குருபூஜை செய்தல் அவசியமாம். குருபூஜை செய்ய இயலாதவர் இயன்ற பொருள்களைக் கொடுத்துப் பூஜையைத் தரிசித்தல் வேண்டும். அன்றியும் இடம் பெருக்கல் புல் திருத்துதல் முதலிய தொண்டுகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

குருவுக்கும் சிவனடியாருக்குஞ் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்:

கண்டவுடன் இருக்கையினின்றும் எழாமை, அவர் எழும்போது உடன் எழாமை, அவர் திருமுன்னே உயர்ந்த ஆசனத்திலிருத்தல், கால்களை நீட்டிக் கொண்டிருத்தல், போர்த்துக் கொண்டிருத்தல், அவர் தரும் பொருளை ஒரு கையாலே வாங்குதல், அவர் போகும் பொழுது தாமுங் போகாதிருத்தல், அவருடைய ஆசனம் முதலியவற்றைத் தாம் உபயோகித்தல் முதலியவைகளாம்.

கிருதயுகத்திலே தேவராஜனாகிய இந்திரன் தேவசபையில் அரம்பையர்களுடைய ஆடலையும் பாடலையும் கண்டும் கேட்டும் களிப்புற்றிருந்தான். அப்பொழுது தேவகுருவாகிய வியாழ பகவான் அங்கே வந்தனர். இந்திரன் அவர் வருதலைக் கண்டும் இருக்கை விட்டெழுந்து வழிபடாதவனாய் இருந்தான். அதுகண்ட வியாழபகவான் அவ்விடத்தினின்று போயினர். இந்திரனுடைய செல்வம் சிறிது சிறிதாகக் குன்றியது. இந்திரன்

[illegible]

பதினெண் சித்தர்கள்

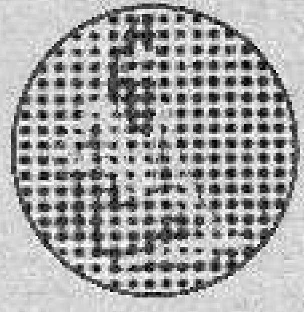

ஸ்ரீ புண்ணாக்கீசர்

Dr. எஸ். லோகநாதன் B.S.M.S.(India) J.P
மரகதம் கிளினிக், நானாட்டான், மன்னார்.

இவர் ஒரு கன்னட இனத்தைச் சேர்ந்த இடையராவார். அத்துடன் மச்சமுனியின் குரு இவராவார். ஆனால் மச்சமுனி தனது நூல்களில் காப்புச் செய்யுள்களில் புண்ணாக்கீசருக்கு வணக்கம் தெரிவித்துள்ளார். பிண்ணாக்கு என்பது பிளவுபட்ட நாக்கு என்று கருத்தாகும். இதனைச் சிறப்பாக உணர்ந்து பார்ப்பு ஆகும். எதிர்பாராத தீர்க்க சுர் என்று இன்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. மருந்து கொடுத்து நோயை நிச்சயமாகத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவு, நேரம் முதலியவற்றை நன்கறிந்தவர் இவர் என்பதை நாம் அறிவோமாக. தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள நாங்குநேரி எனும் ஊரில் இவர் சமாதியடைந்தார்.

குரு சங்கம வழிபாடு

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி....

குருவை அவமதித்தமைக்காக வருந்தி, பிரமதேவரிடத்திற் சென்று, நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ் செய்தான். பிரமதேவர் குருநிந்தையினால் இந்திரனுக்கு மேல் நிகழ்வதனை அறிந்து, "நீ உனது குருவாகிய வியாழனைக் காணும்வரையும், துவட்டா மைந்தனாகிய விசுவரூபனை உனக்குக் குருவாக்கிக் கொள்ளுதி" என்றார். இந்திரன் விசுவரூபனைக் குருவாகக் கொண்டு, அவனை ஒரு யாகஞ் செய்யும்படி வேண்டினான். அவனும் புறத்திலே தேவர்களுக்கு ஆகுதி கொடுப்பது என்று கூறி, அகத்திலே அசுரர்க்கு உட்புகுந்திறம் உண்டாகுக என்று செய்தான். இச் சூழ்ச்சியை அறிந்த இந்திரன் தன் குலிசாயுதத்தினாலே விசுவரூபனுடைய தலைகள் மூன்றையும் வெட்டினான். துவட்டா தன் குமாரனாகிய விசுவரூபனை இந்திரன் கொன்றமையைக் கேள்வியுற்று, ஒரு யாகஞ் செய்து யாககுண்டத்தினின்று விருத்திரனைத் தோற்றுவித்து, இந்திரனைக் கொல்லும்படி ஏவினான். இந்திரன் அவனைத் தனது குலிசத்தினாலே கொன்றான். உடனே பிரமகத்திதோஷம் இந்திரனைப் பிடித்துக் கொண்டது. இந்திரன் அச்சங் கொண்டு ஒரு தடாகத்தில் விழுந்து தாமரை நாளத்தில் ஒளிந்து கொண்டான்.

அதன்பின்பு தேவர்கள் பிரகஸ்பதி பகவானை வணங்கி, தமக்கு அரசனில்லாத குறையை விண்ணப்பித்தார்கள். வியாழன் தடாகத்தில் ஒளித்துக் கொண்டிருந்த இந்திரனைக் கூவி, வெளிப்பட்டு வந்த அவனை அழைத்துக் கொண்டு திரும்பினார். இந்திரன் "சுவாமி! இப்பழி நீங்குவது எங்ஙனம்?" என்றான். வியாழன் "இப்பழி பூமியிலே தீரும்; அங்கே வா" என்றார். இந்திரன் குருவுடன் வந்து பல தலங்களை வணங்கி, கடம்பவனம் என்னும் பெயருடைய மதுரையை அடைந்தான். அவனைக் கொலைப்பழி விட்டு நீங்கியது. அங்கே சிவலிங்கத்தைக் கண்டு பூசித்து வணங்கினான். சிவபெருமான் தோன்றி, "சித்திரை மாதத்தில் வரும் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் நம்மை வந்து பூசிப்பாயாக, உனக்கு முத்தியைத் தருவோம்" என்று மறைந்தருளினார். பின் குருவைப் பூசித்து, "அபராதம் பொறுத்தருளுக" என்று விண்ணப்பஞ் செய்து சுவர்க்கமடைந்து, அரசாட்சி செய்திருந்தான்.

Heaven is nearer than earth to those men of purified minds who are freed from doubt. 353

நான் மட்டும் செய்தால் என்ன?

சுவாமி விவேகானந்தர்

அரசன் ஒருவன் இருந்தான். அவனது சபையில் பல அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒவ்வொருவரும், தானே அரசனிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு உள்ளவன் என்றும், அரசனுக்காக உயிரைக் கூட விட ஆயத்தமாக இருப்பதாகவும் சொல்லி வந்தனர்.

ஒருநாள் அரசவைக்கு ஒரு துறவி வந்தார். அரசன் அவரைப் பார்த்து "இத்தனை ஈடுபாடு மிக்க அமைச்சர்களைப் பெற்ற அரசன் என்னைப் போல் வேறு யாரும் இருக்க இயலாது" என்றான்.

துறவி புன்சிரிப்புடன், "நீ சொல்வதை நான் நம்பவில்லை" என்றார். "நீங்கள் வேண்டுமானால் அதைச் சோதித்துக் கொள்ளலாம்" என்றான் அரசன்.

ஒரு சிறிய சோதனை வைத்தார் துறவி.

அரசனின் ஆயுளும் ஆட்சியும் பல்லாண்டுகள் நீடிப்பதற்காகத் தாம் ஒரு பெரிய வேள்வி செய்யப் போவதாகவும், அதற்குத் தேவையான பாலுக்காக ஓர் அண்டா வைக்கப்படும் என்றும், அதில் ஒரு குடம் பாலை ஒவ்வோர் அமைச்சரும் இரவில் ஊற்ற வேண்டும் என்றும் துறவி சொன்னார்.

அரசன் புன்முறுவலுடன் "இதுதானா சோதனை!" என்று இகழ்ச்சியாகக் கேட்டான்.

பின்னர் அரசன் அமைச்சர்களை அழைத்து நடக்கப் போவதைக் கூறியபோது அவர்கள் எல்லோரும் அந்த யோசனைக்குத் தங்கள் மனப்பூர்வமான சம்மதத்தைத் தெரிவித்துத் திரும்பி விட்டனர்.

நள்ளிரவில் எல்லோரும் அந்த அண்டாவின் அருகில் சென்று, தங்கள் குடங்களில் இருந்ததை அதில் ஊற்றினர்.

மறுநாள் காலையில் பார்த்தபோது அண்டா நிறையத் தண்ணீர்தான் இருந்தது. திடுக்குற்ற அரசன் அமைச்சர்களை அழைத்து விசாரித்தான். எல்லோரும் பாலையே ஊற்றுவர், தாம் மட்டும் அதில் தண்ணீர் ஊற்றினால் யாருக்குத் தெரியப் போகிறது என்று ஒவ்வொருவரும் எண்ணி எல்லோரும் தண்ணீரையே ஊற்றினர் என்பது விளங்கியது.

துரதிர்ஷ்டவசமாக நம்முள் பலருக்கு இதே எண்ணம்தான் இருக்கிறது. கதையில் வரும் அமைச்சர்கள் செய்தது போலவே நாமும் நம் பங்கு வேலையைச் செய்து வருகிறோம்.

உலகத்தில் சமத்துவக் கருத்து நிறைந்திருக்கும்போது, நான் ஒருவன் மட்டும் கொண்டாடும் தனிச்சலுகை யாருக்குத் தெரியப்போகிறது? என்கிறார் புரோகிதர். பணக்காரர்களும் கொடுங்கோலர்களும் எல்லோரும் இப்படியே சொல்கிறார்கள்...

இவ்வாறு ஒவ்வொரு சலுகையையும், அதற்குக் காரணமாக நம்முள் இருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு எல்லா மக்களையும் சமமாக நினைக்கும் ஞானத்தைப் பெற முயல்வோம்!

ஒப்புடன் முகமலர்ந்தே யுபசரித் துண்மைபேசி
உப்பிலா கூழிட்டாலு முண்பதே யமிர்தமாகும்
முப்பழமொடு பாலன்னம் முகங்கடுத் திடுவராயின்
கப்பிய பசியினோடு கடும்பசி யாகுந்தானே.

மனமும் முகமும் மலர்ச்சியோடு உபசாரஞ் செய்து உண்மையான மொழிகளைப் பேசி உப்பில்லாக் கூழை வார்த்தாலும் (அது) உண்பதற்கு அமிர்தமேயாகும். மா, பலா, வாழை முக்கனிப் பழங்களோடு பாலன்னத்தை அன்பில்லாமல் முகங்கடுத்து இடுவார்களானால், அவ்வுணவு உண்பதற்கு உகந்த பசியிலும் மிகு கொடும்பசியைத் தந்து வருத்தும்.

- விவேக சிந்தாமணி

ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.

மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு ஐம்புலன்களின் உணர்வுகள் பெற்ற போதும் அதனால் பயனில்லை. 354

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சைவசித்தாந்தம் பயில்வோம்

சிவப்பிரகாசம்

சைவப்புலவர் ஆ. துரைராசா

உண்மையதிகாரம்

இவ்வதிகாரத்திற் கூறப்படுவன

இங்கிவை பொதுஇயம்பும் என்பர்கள் இதன்மேல் ஆன்மாத்
தங்கிய அஞ்சவத்தை தன்னுண்மை உணர்த்துந் தன்மை
பொங்கொளி ஞானவாய்மை அதன்பயன் புனிதன் நாமம்
அங்கதில் அணைந்தோர் தன்மை அறைகுவன் அருளினாலே. 51

இ-ள்: இங்கு இவை பொது இயம்பும் என்பர்கள் - இந்நூலிற் கூறப்பட்ட இவ்வைம்பது பாடல்களும் பதி பசு பாசங்களின் பொது இயல்பைச் சொல்லுமென்று அறிவுடையோர் கூறுவர். இதன் மேல் - இதன் பின்னருஞ் சொல்பவையாவன. ஆன்மா உண்மை - ஆன்ம இலக்கணம், தங்கிய அஞ்சு அவத்தை உண்மை - ஆன்மா பொருந்தும் ஐந்தவத்தைகளின் இலக்கணம், தன் உண்மை உணர்த்துந் தன்மை - சிவபெருமான் கலை முதலிய தத்துவங்களைக் கூட்டி ஆன்ம சிற்சத்தியை அறிவிக்கும் முறைமை, பொங்கு ஒளி ஞான வாய்மை - பேரொளியாயிருக்கும் சிவஞானத்தின் உண்மை, அதன் பயன் - அச்சிவஞானத்தாலுண்டாகும் ஆன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி ஆன்மலாபம் என்னும் மூவகைப் பயன், புனிதன் நாமம் - நின்மலனாகிய சிவபெருமானது திருநாமமாகிய அஞ்செழுத்தின் இயல்பு, அங்கு அதில் அணைந்தோர் தன்மை - அந்தச் சிவத்தை அடைந்தவர்களின் இயல்பாகிய இவற்றை, அருளினாலே அறைகுவன் - சிவனருளால் சொல்லுவேன். எ-று.

தன் உண்மை என்பதில், உண்மை - சிற்சத்தி.

இதுவரை கூறப்பட்டது பதி, பசு, பாசங்களின் பொதுவியல்பு. பொதுவியல்பு தடத்தலக்கணமெனவும் தடத்த நிலையெனவும் சொல்லப்படும். தடத்த நிலை என்பது பிறபொருளோடு சம்பந்தப்பட்டிருத்தல்.

இனிக் கூறப்படுவது பதி, பசு, பாசங்களின் சிறப்பியல்பு. இது சூக்கும நிலையெனவும் சொரூபலக்கணமெனவும் சொல்லப்படும்.

ஆன்மா, சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என ஐந்தவத்தைப்படும். சகலாவத்தையில் ஆன்மாத் தங்குமிடமே அவத்தையெனப்படும்.

அவத்தை - நிலை. சாக்கிரம் - நனவு. சுழுத்தி - துயில்.

செறிந்திடும் உடலுள் மன்னிச் சேர்புலன் வாயில் பற்றி
அறிந்ததில் அழுந்தும் ஒன்றும் அறிந்திடா தறியுந் தன்மை
பிறிந்திடா அஞ்சவத்தை பெருகிய மலத்தாற் பேணி
உறுந்தனி அதீதம் உண்மை உயிர்க்கென உணர்ந்து மன்றே. 52

இ-ள்: செறிந்திடும் உடலுள் மன்னி - ஆன்மா வினைக்கீடாகப் பொருந்திய சரீரத்திலே நிலைபெற்று, வாயில் சேர் புலன் பற்றி அறிந்து அதில் அழுந்தும் - இந்திரியங்கள் வழியாக வந்து சேர்கின்ற விடயங்களை அந்தக் கரணங்களாற் பற்றி வித்தையால் அறிந்து அவ்விடயங்களில் அழுந்திச் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்கும், ஒன்றும் அறிந்திடாது - அது தன்னையும் தன்னைப் போகங்களை அனுபவிக்குமாறு செலுத்தி நிற்கும் திருவருளையும் அறியமாட்டாது, அறியும் தன்மை பிறிந்திடா அஞ்சு அவத்தை - மேற்கூறியவாறு அறியுந் தன்மையின் நீங்குதலின்றி ஆன்மா படும் அஞ்சவத்தையில்; பெருகிய மலத்தால் பேணி - மிகுந்த ஆணவ மலத்தால் மறைப்புண்டு, தனி அதீதம் உறும் - தனிப்பட துரியாதீதத்தை அடையும். உயிர்க்கு உண்மை என உணர்ந்து -

Even those who have all the knowledge which can be attained by the five senses, will derive no benefit from it, if they are without a knowledge of the true nature of things.354

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவ்வாறு சகல கேவலப்படுதல் உயிர்களுக்கு இயல்பாகுமென்று ஆகமங்கள் கூறும் எ-று.

பேறுதல் - மறைக்கப்படுதல். உண்மை - இயல்பு.

உயிர் தத்துவங்களைக் கூடியும் பிரிந்தும் அவத்தைப்படுவதாய் நிற்கும். அது தத்துவங்களோடு கூடி இடைத் தானத்தைப் பொருந்தி விடயங்களை அறிந்து அனுபவிக்கும் நிலை சகலாவத்தை எனப்படும். இது மத்தியசகலம்.

இவ்வாறறியுந் தன்மையை விட்டுக் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் உயிர் சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம் என்னும் அவத்தைகளைப் பொருந்தியபின் மூலாதாரத்தை அடையும். அது மூலாதாரத்தில் கருவிகள் ஒன்றுமின்றி இருக்கும். இந்நிலை துரியாதீதம் எனப்படும். இலாடத் தானத்திலிருந்து கீழ்நோக்கிச் சென்று அவத்தைப் படுதல் மத்தியகேவலம் எனப்படும்.

உயிர் அவத்தைப்படுவதற்குக் காரணம் ஆணவமலமாகையால், 'பெருகிய மலத்தால் மேனி' என்றார். இவ்வாறு சகல கேவலப்படுதல் ஆன்மாக்களுக்குப் பொது இயல்பாகும்.

ஆன்மா அறிவிக்க அறியும்.

உருவுணர் விளைவை யானும் ஒரோரு புலன்களாக
மருவிநின் றறிகை யானும் மனாதிகள் தம்மின் மன்னித்
தருபயன் நுகர்த லானும் உயிர்சட மாத லானும்
அருவினை உடலின் ஆவி அறிவினால் அறியு மன்றே. 53

இ-ள்: உரு உணர்வு இலமையானும் - உடம்பு அறியுமெனில் அது அறிவில்லாமல் சடமாயிருப்பதானும், கருவி நின்று ஒரோரு புலன்கள் அறிதலானும் - தத்துவங்களுக்கு ஆதாரமாகிய பூதங்களைப் பொருந்தி நின்று ஒவ்வொன்றாக ஐம்புலன்களையும் அறிதலானும், மனாதிகள் தம்மின் மன்னி தருபயன் நுகர்தலானும் - மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்கள் அறியுமெனில் அவை ஒன்று சேர்ந்து இந்திரியங்கள் வழியாக வரும் விடயங்களை அறிந்து அனுபவித்தலானும், உயிர் சடம் ஆதலானும் - பிராணவாயு அறியுமெனில் அது அறிவற்ற சடப்பொருளாதலானும், அருவினை உடலின் ஆவி அறிவினால் அறியும் - நீங்குதற்கரிய வினைக்கீடான உடலின் இருக்கும் உயிர் சித்தாகிய சிவன் அறிவிக்க அறியும் எ-று.

உயிர் - பிராணவாயு.

தேகான்மவாதிகள் உடம்பே விடயங்களை அறியுமென்பர். அது சடப்பொருளானபடியால் அறியமாட்டாது.

இந்திரியான்மவாதிகள் இந்திரியங்களே விடயங்களை அறியுமென்பர். இந்திரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விடயத்தையே அறியும். ஒன்றறியும்போது ஒன்றறியமாட்டாது. ஆதலால் ஐம்புலன்களையுங் கொண்டு நிற்பது இவற்றின் வேறாகிய ஆன்மாவேயாகும்.

இந்திரியங்களாலறியப்பட்ட விடயங்களை மேல்கொண்டு, உயிர் சித்தமாய் நின்று, இஃதியாதோவெனச் சிந்தித்துப் [illegible] அதன்பின் மனமாய் நின்று அறியப்பட்ட பொருளை அதுவோ இதுவோ என ஐயுறும். அதன்பின் இஃதியாதோவெனத் தெளிவில்லையென்று அகங்கரித்துத் தெளிவு பெறாது நிற்கும். அதன்பின் புத்தியாய் நின்று இதுதானென்று நிச்சயித்தறியும். அதனால், 'மனாதிகள் தம்மின் மன்னித் தருபயன் நுகர்த லானும்' என்றார்.

அந்தக் கரணவான்மவாதிகள் அந்தக்கரணங்களே அறியுமென்பர். அந்தக்கரணங்களும் இந்திரியங்களைப் போல ஒன்றின் தொழிலை மற்றொன்று செய்யமாட்டாது. அவையெல்லாஞ் சேர்ந்து இந்திரியங்களின் வழியாக வந்த விடயங்களை அறியும். அதனால் அந்தக் கரணங்கள் அறியுமென்பது பொருந்தாது. அவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு ஆன்மாவே விடயங்களை அறியும்.

பிராணான்மவாதிகள் பிராணவாயுவே அறியுமென்பர். அது சடமாதலால் அறியமாட்டாது. சொப்பனம், சுழுத்தி நிலைகளிற் பிராணவாயு இயங்குகின்ற பொழுதும் அறிவு நிகழ்வதில்லை. அதனால் ஆன்மா பிராணவாயுவின் வேறானது.

எனவே, உடல், இந்திரியம், அந்தக்கரணம், பிராணவாயு என்பவற்றின் வேறாக உயிருண்டென்பதும் அது இறைவன் கருவி கரணங்களைக் கொடுத்து அறிவிக்க அறியுமென்பதும் பெறப்படும்.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாகத் தோன்றினாலும், அத்தோற்றத்தை மட்டும் அப்படியே கொள்ளாமல், அந்தப் பொருளின் உண்மையான இயல்பை ஆராய்ந்து காண்பதே அறிவு. மெய்யுணர்தல் குறள் 355.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அறிவிலை வாயில் வேண்டா அன்றெனில் அவைதாம் என்னை
அறிவதை உதவு மென்னில் அசேதனம் அவைதா மெல்லாம்
அறிபவன் அறியுந் தன்மை அருளுவன் என்னி னான்மா
அறிவிலை தானும் ஈசன் அசேதனத் தளித்தி டானே. 54

இ-ள்: அறிவிலை வாயில் வேண்டா - ஆன்மாத் தானே எல்லாவற்றையும் அறியுமெனில் அதற்கு அறிதற் கருவிகள் வேண்டுவதில்லை, அன்றெனில் அவைதாம் என்னை - ஆன்மா அறிவுடையதன்றெனில் அதற்கு அறிதற்கருவிகள் எதற்கு, அறிவதை உதவுமென்னில் - அக்கருவிகள் அறிவைக் கொடுக்குமெனில், அவைதாம் அசேதனம் - அக்கருவிகள் எல்லாம் சடமாதலால் அறிவைக் கொடுக்கமாட்டா, எல்லாம் அறிபவன் அறியுந் தன்மை அருளுவன் என்னில் - முற்றறிவுடையவனாகிய சிவன் உயிர்களுக்கு அறியுந் தன்மையைக் கொடுப்பவன் என்றால், ஆன்மா அறிவு இலதாகும் - ஆன்மா அறிவற்ற சடமாகும், ஈசன் அசேதனத்து அளித்திடானே - இறைவன் சடத்துக்கு அறிவைக் கொடுக்கமாட்டான்.

ஈசுர அவிகாரவாதி, ஐக்கியவாதி, சிவசமவாதி முதலியோர் ஆன்மாத் தானே எவற்றையும் அறியுமென்பர்.

நியாயவைசேடிகர் ஆன்மா அறிவுடைய பொருளன்று என்பர். சிவசங்கிராந்தவாதிகள் இந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு அறிவைக் கொடுக்குமென்பர்.

பரிணாமவாதிகள் பரமசிவன் கருவிகளாலே ஆன்மாவுக்கு அறியுந் தன்மையைக் கொடுப்பான் என்பர்.

இவ்வாறு கூறும் வாதிகளின் கூற்றுக்களை மறுத்து, உயிர் அறிவிக்க அறியும் இயல்புடையது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது இச்செய்யுள்.

அறிவினால் அறிந்த யாவும் அசத்தாதல் அறிதி என்றும்
அறிவினால் அறியொ ணாதேல் ஆவதொன் றின்மை தொன்மை
அறிவுதான் ஒன்றை முந்தி அதுவது வாகக் காணும்
அறிவுகாண் அசத்து மற்ற தறிவினுக் கறியொ ணாதே. 55

இ-ள்: அறிவினால் அறிந்த யாவும் அசத்து ஆதல் அறிதி - ஆன்ம அறிவினால் அறியப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் வெவ்வேறுபட்டு அழிந்து போகுமென்பதை அறிவாயாக, என்றும் அறிவினால் அறியொணாதேல் ஆவதொன்று இல்லை - அறிந்தெல்லாவற்றையும் ஆன்ம அறிவினால் சிவத்தை அறிய முடியாதானால் சிவத்தினால் உயிருக்கு யாதும் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லையென்பதை அறிவாயாக, தொன்மை அறிவுதான் ஒன்றை முந்தி அது அது ஆகக் காணும் - பழமையாகிய ஆன்மஅறிவு ஒரு விடயத்தை இந்திரியங்களால் அறிய முற்பட்டுப் பொருந்தி அவ்வவ் இந்திரியங்களின் வண்ணமாய் நின்று அவ்வவ் இந்திரியங்களுக்குரிய விடயங்களைச் சுட்டி அறியும், அறிவு அசத்து காண் - அவ்வாறு சுட்டியறியப்படும் பொருள் அசத்தாகுமென அறிவாயாக, மற்று அது அறிவினுக்கு அறிய ஒணாது - சத்தாகிய சிவம் சுட்டறிவினால் அறியப் படாது எ-று.

'அறிதி' என்பது 'ஆவதொன்றின்மை' என்பதனோடுங் கூட்டப்பட்டது.

'அறிவு காண் அசத்து' என்பதில் வரும் 'அறிவு' ஆகுபெயர். அது அறியப்படும் பொருளைக் குறிக்கிறது.

தொன்மை அறிவென்றது ஆன்மாவுக்கு இயல்பாகவுள்ள சுட்டறிவை. 'அது அது ஆக' என்பது இந்திரியங்கள் என்பதனோடும் விடயங்கள் என்பதனோடுங் கூட்டப்பட்டது.

இச்செய்யுளில் 'அறிவு' என்பது கருவி கரணங்களால் ஆன்மாவுக்கு நிகழும் அறிவைக் குறிக்கின்றது. பாசமாகிய கருவி கரணங்களால் நிகழும் இச்சுட்டறிவு பாச ஞானம் எனப்படும்.

அசத்து என்றது காரியப் பிரபஞ்சத்தை. இது கானல் புனல் போலவும் கனவிற் பிரபஞ்சம் போலவும் காணப்பட்டு, அழிந்தபோது காணப்படுதலில்லாமையின் அசத்தெனப்படும்.

பிரபஞ்சம் அறியப்படுவதுபோலப் பிரமமும் அறியப்படும் பொருளாகுமென நையாயிகர் முதலியோர் கூறுவர். அவர் கூற்றை மறுத்து, பிரமம் பாசஞானத்தாலும் அறியப்படாது என்கின்றது இச்செய்யுள்.

(True) Knowledge is the perception concerning everything of whatever kind, that that thing is the true thing. 355

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மார்கழி இதழின் தொடர்ச்சி.....

குமரகுருபரர்

திரு. கூ. அ. இராமசாமிப் புலவர்

பின்னர் குமரகுருபரர் தம் இளமையாகிய குமரகவிகளைக் கைலாசபுரம் சென்று தாய் தந்தையர் விருப்பப்படி இல்லறத்திலிருந்தவாறு பணிந்துவிடுத்து தாம் வடதிக்கை நோக்கிப் பயணமானார். அரசர் தமக்களித்த பொருள்களை ஒட்டகங்களின் மீது ஏற்றிக்கொண்டார். திரிசிரபுரம் என்னும் திரிசிராமலையை அடைந்து ஆங்கெழுந்தருளிய தாயுமானவரையும் வணங்கித் தேயுள்ள திருவானைக்காவில் எழுந்தருளிய இறைவனையும் போற்றிக் கொண்டு திரிசிராமலையில் சின்னாள் தங்கியிருந்தார்.

அப்போது திருவரங்கத்திலிருந்த அட்டப்பிரபந்தம் பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் குமரகுருபரரைக் கண்டு உரையாடி மகிழ்ந்தார். திரிசிரபுர மன்னர் அவ்விருவரையும் நோக்கி "நாணயங்களிலே அச்சிடத்தக்க குறியாக எதனைக் கொள்ளலாம்," என்று கேட்டான். ஐயங்கார், "கருடனைக் கொள்ளலாம்," என்றார். குமரகுருபரர் "கருடனை நாணயங்களில் பதிப்பித்தால் பறந்து விடும்; விடை அவ்வாறு பறவாது நிலைத்து நிற்கும்," என்றார். அரசன் விடையையே அச்சிடப் பணித்தான்.

குமரகுருபரர் பல சிவப்பதிகளையும் போற்றி வழிபட்டுக்கொண்டு, பிறந்தார்க்குப் பிறப்பறுக்கும் வெற்றிமிக்க திருவாரூரை அடைந்தார். அங்குச் சில நாள் தங்கி இறைவனை வழிபட்டதுடன் திருவாரூர்நான்மணிமாலை என்னும் அரிய புகழ் நூலொன்றையும் ஆரூர்த் தியாகேசன் மீது பாடியருளினார். தருமபுர ஆதீனத்தில் அக்காலை எழுந்தருளியிருந்த மாசிலாமணிதேசிகரென்னும் பெரியார், ஆசாரியத் திருவருளுடையார் என்னுஞ் செய்தி குமரகுருபரர்க்குத் தெரிந்தது. அப்பெரியாரைக் காண விரைந்து புறப்பட்டார். இடையிலுள்ள சிவப்பதிகளையெல்லாம் போற்றிக்கொண்டு திருத் தருமபுரத்தை அடைந்தார்.

சைவசித்தாந்த நூல்களிலேயும் அவற்றின் உறுப்புக்களாகவமைந்த திருமுறைகளிலேயும் வல்லமையும் உண்மையறிவும் கைவரப் பெற்றவரும், நற்றவவொழுக்கம் பெற்றிலங்குநருமாகிய மாசிலாமணித்தேசிகர் குமரகுருபரர் வந்தபோது அறிஞர் பலர் சூழ மாணவர் குழாமும் புடைசூழக் கல்லாலமர்ந்த தட்சிணாமூர்த்தியைப் போன்று கொலுமுகமாக எழுந்தருளியிருந்தார். குமரகுருபரர் தம்முடைய பரிசனங்கள் பின்தொடர விருதுகளுடன் அத்திருமடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். மாசிலாமணித்தேசிகர் எழுந்தருளியுள்ள இடத்திற்குச் சென்று அத்தேசிகருக்குமுன் தாக்களிக்கப்பட்ட ஓர் இருக்கையில் மேலாடையுடன் தாமும் அமர்ந்தார். அத்தேசிகர் வினாவியவைகட்கெல்லாம் குமரகுருபரர் விடையளித்துவந்தார். மாசிலாமணி தேசிகர் புன்முறுவல்கொண்டு இறுதியில், பெரிய புராணத்தில் உள்ள,

"ஐந்துபேரறிவுங் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்."

கற்றீண்டு மெய்யுணர்ந்தார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.
இப்பிறப்பில் மெய்ப்பொருள் நூல்களைக் கற்று மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர் மீண்டும் இந்தப் பிறவாத வழியைப் பெறுவர். 356

என்னுமதிருப்பாடலின் அனுபவப்பயன் யாது?" என்று கேட்டருளினார். அவ்வளவில் குமரகுருபரருடைய வாக்குத்தடைப்பட்டது. உடனே இருக்கையைவிட்டு எழுந்தார். தாமிருந்த ஆசனையைப் பெயர்த்து அப்பால் போட்டார். மேலாடையை இடையிலே கட்டிக்கொண்டார். தேசிகர் முன் உடலின் எல்லா உறுப்புக்களும் நிலத்தில் தோயும்படி வீழ்ந்து பணிந்தார். எழுந்து இரு கைகளையும் தலைமேற் குவித்து வணங்கினார். "எம்பெருமானே. ஆணவமலத்தால் மறைக்கப் பெற்ற அடியேனுடைய அறியாமையைப் பொறுத்து ஆட்கொண்டருளல் வேண்டு"மென்று வேண்டிக் கொண்டார். "நீ காசிப்பதிக்குச் சென்று மீள்ளையாயின் அருள்புரிவோம்." என்று மாசிலாமணி தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதற்குக் குமரகுருபரர் காசிவரை சென்று மீளும் அளவும் இவ்வுடல் நிற்குமோ நிலையில்லை. இப்பிறப்பிலும் தேவரீருடைய திருவடிகளுக்குரிய னாதல் வேண்டும். அதனால் அடியேனுடைய குறையை உள்ளத்திற் கொள்ளாது உய்யத்தருள் புரிதல் வேண்டுமென்று இரந்து வேண்டிக்கொண்டார். மாசிலாமணிப் பெருமானும் திருவுளமிரங்கித் "தில்லையையாயினும் சென்று ஒருமண்டலம் தங்கி வருவாயாக." என்று அருள் சுரந்தார்.

குமரகுருபரர், தேசிகர் திருவாக்கைத் தலைமேற்கொண்டு பயணப்பட்டுத் திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னும் வைத்தீசுவரன் கோயிலையடைந்தார். அங்கெழுந்தருளியுள்ள இறைவனையும் இறைவியையும் முத்துக்குமாரப் பெருமானையும் போற்றி அப்பதியின் எல்லையைத் தாண்டினார். அப்போது முத்துக்குமாரசாமி பூசகர் ஒருவர் வடிவங்கொண்டு குமரகுருபரருக்கு முன்பாகத் தோன்றினார். திருநீறளித்தும் குமரகுருபரரைப் பார்த்து, "நம்மைக் குறித்தும் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவாயாக," என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார். அவர் மறைந்தருளியதும் எழுந்தருளியவர் முருகக்கடவுளே என்று குமரகுருபரர் அறிந்தார்.

திரும்பித் திருக்கோயிலை அடைந்து ஓரிடத்தில் அமர்ந்து பிள்ளைத்தமிழ் பாடத்தொடங்கினார். எவ்வாறு தொடங்கலாமென்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், 'பொன் பூத்த குடுமி' என்று ஒரு வாக்கு வெளிப்பட்டது. குமரகுருபரர் அதனையே முதலாகக் கொண்டு பிள்ளைத்தமிழைத் தொடங்கினார். செங்கீரைப் பருவம் பாடும்போது, 'செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாளன்' என்றும், 'தேனூறு கிளவிக்கு' என்று தொடங்குகையில், 'வாயூறி நின்றவன்' எனவும் பல வாக்குகள் தோன்றின. அவையனைத்தையும் குமரகுருபரர் திருவருள் செயலாகக்கொண்டு பாடி வைத்தும் பிள்ளைத்தமிழ் நூலைப் பாடி முடித்தார். பிறகு அந்நூலை அக்கடவுள் திருமுன்பே அரங்கேற்றஞ் செய்து, அங்குச் சிலநாள் தங்கியிருந்தார்.

பிறகு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுச் சீகாழி முதலிய சிவப்பதிகளைப் போற்றி வழிபட்டுக் கொண்டு தில்லையை அடைந்தார். தில்லையில் முக்காலமும் இனிது நீராடி, கூத்தப்பிரானை முக்காலமும் போற்றி வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார். அந்நாளில், சிதம்பரமும்மணிக் கோவை என்னும் ஒரு நூலைப் பாடியருளினார். குமரகுருபரர் தாம் தங்கியுள்ள இடத்திலிருந்து திருக்கூட்டத்தோடு அம்பலவாணன் அடியிணை தொழுதற்குச் செல்லும் வழியில் ஒரு சைவாசாரியார் புராணச் சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டிருந்தார். குமரகுருபரர் அவ்வழி செல்லும்போது, சொற்பொழிவாற்றும் சைவாசாரியரைத் தவிரப் புராணங் கேட்போர் அனைவரும் தினந்தோறும் எழுந்துநின்று குமரகுருபரர்க்கு வணக்கஞ் செய்வது வழக்கம். ஒரு நாள் ஒருவர் சைவாசாரியாரைப் பார்த்து, "நீவிர் மட்டும் ஏன் எழுந்து திருவருட் செல்வராகிய குமரகுருபரர்க்கு வணக்கஞ் செலுத்துவதில்லை?" என்று வினவினார். அதனைக் கேட்ட சைவாசாரியார், "அவர் இலக்கணக்கவிபா? வரகவிதானே." என்று இகழ்ச்சியாக இயம்பினார். அவர் அவ்வாறு

They who in this birth have learned to know the True Being enter the road which returns not into this world. 356

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அறிவதைப் பொறாத அன்பர் ஒருவர், குமரகுருபர ரிடஞ் சென்று அச்செய்தியைக் கூறினர். அதனைக் கேட்ட குருபரர், "வருந்தியும் பெறுவது இலக்கணக் கவி; வருந்தாமலே எளிதாகப் பெறுவது வரகவி. இவ்வகை அவர் உணராது இயம்பினும் சொல்லளவில் நம்மைப் போற்றியவரேயாவர். ஆயினும் அவர் ஐயத்தையும் அகற்றுவோம்," என்றுகூறி, சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை என்னுமோர் அரிய யாப்பிலக்கண நூலை இயற்றியருளினார். அந் நூலைப் பார்த்த சைவாசாரியார் குமரகுருபரரின் யாப்பிலக்கணப் புலமையையும் இனிதுணர்ந்து அவர்பால் அன்பராயினார். சிவகாமியம்மை இரட்டை மணிமாலை என்னும் நூலும் குமரகுருபரரால் சிவகாமியம்மை மீது செய்யப்பெற்றது.

இவ்வாறு கூத்தப்பிரானைப் போற்றுதலும் நூல் செய்தலும் ஆகியவற்றைச் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒரு மனக்குறை ஆயிற்று. மாசிலாமணிதேசிகர் மீது பண்டாரமும்மணிக்கோவை என்னும் நூலைப் பாடிக்கொண்டு தில்லையை விட்டுப் புறப்பட்டுத் தருமபுரத்தையடைந்தார். தாம் பாடியுள்ள மும்மணிக்கோவையினைத் தேசிகர் முன் அரங்கேற்றஞ் செய்தார். மாசிலாமணி தேசிகர் திருவுளம் மகிழ்ந்து, குமரகுருபரரைப் பார்த்து, "நீ இப்பொழுதே துறவியாயினும் வரன் முறைப்படி அணிதற்குரிய காவியுடை முதலிய அடையாளங்களையும் அணிந்துகொள்வாயாக," எனக்கூறி அவற்றையளித்து, மெய்யுணர்வையும் உணர்த்தியருளினார். அவ்வாறு துறவுநிலையை அடைந்த அடிகள் தேசிகரை வழிபட்டுக்கொண்டு அவ்விடமே தங்கியிருந்தார். ஒருநாள் தமக்குத் திருமலைநாயகர் அளித்த பொருள்களைத் தேசிகர் திருமுன்பு வைத்து ஏற்றருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். "மாணவர்க்கு மெய்யுணர்வைப் புகட்டும் ஆசிரியர் அம்மாணவரிடமிருந்து எத்தகைய பொருளுதவியையும் ஏற்றருளல் கூடாது. நீ இப்பொருள்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு காசியாத்திரையை அடைந்து அங்கிருந்து அறங்களைச் செய்வாயாக," என்று கட்டளையிட்டார்.

அடிகளும் தேசிகருடைய கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு தம்முடைய பொருள்களையெல்லாம் ஒட்டகங்களின்மீது ஏற்றிக்கொண்டு, காசியை நோக்கிப் புறப்பட்டார். வழியிலுள்ள திருத்தில்லை முதலிய சிவப்பதிகளை வணங்கிக் கொண்டு காஞ்சி நகரையடைந்து அங்குச் சில நாள் தங்கியிருந்தார். அப்போது பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பல வைணவப் புலவர்களோடு வந்து சமயக் கோட்பாட்டைப் பற்றிச் சொற்போரிட்டார். தம்முடைய நேர்மையான வழிகளை நன்கு எடுத்துக்காட்டி அடிகள் ஐயங்காரைத் தோற்கடித்தார். பின்னர் அவ்விடமிருந்து நீங்கித் திருக்காளத்தி முதலிய பதிகளைப் போற்றி வழிபட்டுக் கொண்டு இறுதியில் காசியை அடைந்தார். காசியின் எல்லையை அடைந்தவுடன் சிவிகையில் நின்றும் இறங்கிக் கங்கையை வணங்கி நீராடி நாட்கடன்களையெல்லாம் செய்துமுடித்தார்.

அடிகள் காசியை அடைந்த காலத்தில் அம்மாநகர் மகமதியர்களின் ஆட்சியில் அடங்கிக்கொண்டிருந்தது. எங்கு பார்ப்பினும் காடுகளடர்ந்து மகமதியர் பள்ளியும் மசூதியுமே நிறைந்திருந்தன. அடிகளுள்ளத்தில் காசியம்பதியின் நிலைமை கவலையை அளித்தது. அடிகள் அன்றிரவு உறங்கும்போது, காடுகளால் மறைபட்டுள்ள கேதாரத்திலெழுந்தருளிய இறைவன் கனவில் தோன்றி 'நாம் காடுகளால் மூடப்பட்டிருக்கிறோம். காடு களைந்து நம்மைப் பூசிப்பாயாக', என்று கட்டளையிட்டருளினார். அடிகள் மறுநாள் கேதாரத்தையடைந்து காடுகளையழிக்கச்செய்து அதன் நடுவே எழுந்தருளிய இறைவனைப் பூசித்து வழிபட்டார். பின்னர் விசுவநாதரையும் விசாலாட்சியையும் போற்றி வழிபட்டார். காசிக் கலம்பகம் என்னும் நூலையும் பாடியருளினார்.

ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

ஒருவனுடைய உள்ளம் தெளிவாக ஆராய்ந்து உண்மைப் பொருளை உணருமாயின், அவனுக்கு மீண்டும் பிறப்பு உள்ளதாக நினைக்க வேண்டியதில்லை. 357

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அடிகள் அங்குத் தங்கியிருக்கும்போது டில்லி பாட்சா என்பவன் காசியை அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்தான். அடிகள் தாம் விரும்பியவாறு காரியத்தைச் செய்தற்கு ஓர் அறச்சாலையைக் கட்ட எண்ணினார். அதற்குரிய இடத்தைப் பெறுவதற்கு அரசனைக் கண்டு பேசவேண்டியது கட்டாயமாக இருந்தது. அவன் பேசுகிற மொழி இந்தி. அதனைத் தமக்குப் புலப்படுத்தியருளுமாறு எல்லா மொழிகளிலும் நிறைந்துள்ளாளாகிய கலைமகளை வேண்டிச், "சகலகலாவல்லிமாலை" என்னும் பத்துப் பாடல்களடங்கிய சிறிய புகழ் நூலைப் பாடியருளினார். கலைமகளும் இந்திமொழியை அடிகளுக்கு விளக்கியருளினாள். பிறகு அடிகள் அரசன் அவைக்குச் சென்றார். அரசனோ அடிகளின் பெருமையை அறியாத புறச்சமயத்தனாதலின், அடிகட்கு எவ்விதமான சிறப்புஞ் செய்யாமலே அடிகள் யார் என்றும் எதற்காக வந்திருக்கிறார் என்றும் நிற்கவைத்துக் கேட்டான். அடிகள் அரசனை நோக்கி, "நும்மைப் பெருமைப்படுத்த வந்த எம்மை இவ்வாறு சிறுமைப்படுத்தி நிற்கவைத்துக் கொண்டே பேசுவது தக்கது அன்று," என்று கூறினார். அதற்கு அம்மதமதிய அரசன், "நும்மிடம் ஏதேனும் சிறப்பிருக்குமானால் பின் நும்மை மிகவும் பெருமைப்படுத்தலாம் கடன்," என்று இறுமாப்புடன் பதிலளித்தான். அடிகள், அப்படியாயின் நாளை காட்டுவோமென்று இயம்பி இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார். மறுநாள் இறைவியை வணங்கித் தமக்கு அவளுடைய ஊர்திகளில் அஞ்சத்தக்கதாகிய சிங்கத்தைச் சிறிதுநேரம் தருதல் வேண்டுமென்று வேண்டினார். இறைவியும் அடிகள் விரும்பியவாறே தனது சிங்கத்தைக் குமரகுருபர அடிகளிடம் அனுப்பினாள். அடிகள் அச்சிங்கத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டு அரசன் அவைக்களத்தையடைந்தார்.

அடிகளைச் சிங்கத்தின்மீது கண்டதும் அவையிலிருந்த அனைவரும் நடுங்கி ஓட்டமெடுக்கத் தொடங்கினர். அரசனும் அஞ்சினான். சிங்கத்தை அனுப்பிவிடுமாறு வேண்டி அடிகளை வணங்கினான். அடிகள் அரசனைப் பார்த்து, "நீ இருப்பது உயிரற்ற சிங்கம்; நாமிருப்பது உயிருள்ள சிங்கம். ஆயினும் இதனை நீ கண்டு அஞ்சவேண்டியதில்லை. இது உம்முடைய கண்களுக்கு மட்டும் ஆபத்தாகத் தோன்றும்," என்று அருளினார். அதற்குப் பின் அரசன் அடிகள் அவைக்கு வரும்போதெல்லாம் தகுந்த இருக்கையளித்துப் போற்றி வணங்கினான். அடிகள் அரசனை மகிழ்ச் செய்யும்பொருட்டுப் பல பொருள்களைப் பற்றி ஒவ்வொரு நாளும் சொற்பொழிவு செய்து அவனையும் உடன்படச் செய்துகொண்டிருந்தார். வீரத்தைக் குறித்து அடிகள் பேசின், கிழவர்கள் கூட மிக ஆவலுடன் கூடிப் போர்க்கருவிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆவலுறுவார்கள். சிற்றின்பத்தைப் பற்றிக் கூறினாலோ அரசனுடைய குரு முதலான துறவிகள்கூட விரகநோயால் மயங்கி விழுவார்கள். அடிகளின் சொல்லாற்றல் அவ்வாறு ஆற்றல் மிகுந்ததாக இருந்தது. அடிகள் பல பொருள்களைப் பற்றிப் பேசியிருந்தும் அரசனைச் சூழ்ந்துள்ள மதகுருமார்கள் மற்றவைகளைப் பற்றி ஐயமின்றி இன்பப் பொருளைப் பற்றி மட்டும் ஐயமுற்று அவர் பயிற்சியில்லாமல் இவ்வளவு தெளிவாகப் பேசுவது, "இவர் பகல் துறவி போலும்," என்று தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொண்டார்கள். இச்செய்தி அடிகளுக்குத் தெரியவந்தது. அவர் அம்மதகுருமார்களுக்கு அறிவுபுகட்ட எண்ணினார். மிகவும் காய்ச்சிய ஒரு செப்புப் பாத்திரத்தைக் கொண்டுவரச் செய்தார். அதனைப் பிடித்துக்கொண்டு மதகுருமார்களைப் பார்த்து, "நுமக்குள் இதை மருந்தில்லாமலே கொள்ளக்கூடியவர் இடமாகச் செய்வோம்," என்றார். அக்காட்சியை அவர்கள் பார்க்கும்படியாக மறைத்தே கையில் வைத்தார்.

மறுநாள் மன்னன் அவை கூடியது. அரசன் முதலிய அனைவரும் வந்து கூடினர். அடிகள் முதல்நாள் மறைத்து வைத்திருந்ததைக் கைச்சிவப்பேற்றுச் சுத்தஞ்செய்து அவையின் நடுவில் வைத்தார். அப்பாத்திரம் பொன்னாக விளங்கியது. முதல்நாள் அடிகளை இகழ்ந்த மதகுருமார்கள், "அக்கைப்

Let it not be thought that there is another birth for the mind which, having thoroughly considered all that has been taught, has known the True Being. 357

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவ்வாறு விளங்குவது இரசவாதத்தினால் அன்று. மலம் புளிப்பாதலின் இப்படி விளங்குகின்றது." என்றார்கள். அடிகள் அம்மகாயதிபர்களை நோக்கி, "மலம் புளிப்பென்றீர்களே. நீங்கள் அதனையும் உண்டு பார்த்தீர்கள் போலும்," என்றார். மகாயதிபர்கள் அடிகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு சீறினர். அப்போது அடிகள் அவர்களை நோக்கி, "இத்தகைய சீலம் நேற்று எமக்கும் உண்டாயிருக்குமன்றோ?" என்று வினவினார். அருளாளியான அரசன் முதலாயினோர் அம்மகாயதிபர்களை அடக்கி ஆராய்ச்சிசெய்தனர். அடிகளின் அறிவுமாட்சியைக் கண்டு வியந்தனர்.

அரசன் அடிகள்மாட்டு மிகுந்த அன்புடையனாக இருந்தபோதிலும், அரசனைச் சூழ்ந்திருந்த அரசனுடைய குரு முதலானோர் அழுக்காறுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் அரசனைப் பார்த்து, "உம்முடைய நண்பராகிய குமரகுருபரர் அறிவில் எவ்வாறாயினும் அவர் மேற்கொண்டுள்ள தெய்வம் பொய்," என்று கூறினார்கள். அரசன் அவர்கள் கூறியதை அடிகளுக்கு அறிவித்தான். அடிகள் சைவசமயத் தெய்வ உண்மையை அனைவருக்கும் புலப்படுத்த விரும்பினார். நன்கு பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பைக் கையிலே தாங்கி, "சைவசமயக் கடவுளாகிய சிவபெருமானே மெய்த் தெய்வம்," என்று கூறினார். பொருட்கரிய அச் செய்கையைக் கண்ட அனைவரும் சிவபெருமானே மெய்த் தெய்வமென்று தெளிந்தனர். அழுக்காறு கொண்ட மகாயதிபர்களோ அடிகள் செய்தது கண்கட்டு வித்தையென்று கூறி மழுப்பினர்.

மற்றொருநாள் அம் மகாயதிபர்கள் அரசனைப் பார்த்துத், "முனிவர்கட்குத் தலைவேறுபாடும் மதவேறுபாடுங் கூடாது. ஆதலின் குமரகுருபரரை நமது இல்லத்தில் உணவு கொண்டருளுமாறு அழைக்கவேண்டும்," என்றனர். அவர்கள் அவ்வாறு கூறியமைக்குக் காரணம் குமரகுருபரர் உணவு குற்றமுறப்பார். அதனால் அரசருக்கும் அவருக்கும் வெறுப்பேற்படும் என்றும் கெட்ட எண்ணமேயாம். அரசனும் அவர்கள் கூறியதற்கு உடன்பட்டு ஒருநாள் அடிகளைப் பார்த்து, "நமது அரண்மனையில் ஒருநாளைக்கு உணவு உட்கொள்ளவேண்டு"மென்று வேண்டிக்கொண்டான். அரசன் வேண்டுகோளுக்கு அடிகளும் உடன்பட்டார். தம் ஆள் ஒருவனிடத்தில் ஒரு தட்டில் செவ்வரத்தம் பூக்களை வைத்து ஒரு வெள்ளைத் துணியினால் மூடிக்கொண்டு வரும்படி பணித்துச் செய்தார். தாம் முன்னால் அரண்மனைக்குச் சென்றார். அங்குத் தமக்குப் படைக்கப்பட்டுள்ள ஊன் வகைகளெல்லாம் எவ்வெவ் விலங்கின் ஊனென்று அவித்தனரெனக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தார். அரசனும் ஒவ்வொன்றாகக் கூறிவந்தான். இறுதியில் அடிகள் அரசனைப் பார்த்துப் "பன்றியின் ஊன் மட்டும் இல்லையே, அது என்னிடமிருக்கிற"தென்று கூறித் தம் ஆள் கொண்டுவந்த தட்டினை வாங்குமாறு கையை நீட்டினார். மகாயதிபர்கள் பன்றியின் ஊனை உண்ணார். அதனை வாயினால்கூடச் சொல்லார். ஆதலின், அரசன், அடிகள் பன்றியின் ஊன் தம்மிடம் இருப்பதாகக் கூறித் தட்டை வாங்கக் கையை நீட்டியபோதும் அதனை வாங்காது தடுத்தான்.

அடிகள் அரசனைத் தம் வழிப்படுத்தக்கொண்டு அங்குப் படைக்கப்பட்டிருந்த ஊன் வகைகளை யெல்லாம் உற்று நோக்கினார். அவ்வளவில் அவைகளெல்லாம் உயர்ந்த கனிவகைகளாக மாறிவிட்டன. அரசன் முதலிய அனைவரும் மிகுந்த வியப்படைந்தனர். அரசன் அடிகளை வணங்கி, "நான் செய்யவேண்டிய கடமை யாது?" என்று வினவினான். அடிகள் தாம் ஓர் அறநிலையை ஏற்படுத்தி அறங்கள் செய்வதற்குத் தகுந்த இடம் வேண்டுமென்று கூறினார். அரசனும், "அப்படியே உங்கட்கு விருப்பமான இடத்தைத் தருகிறேன்," என்று கூறினான். அடிகள் எவ்விடத்தில் இடம் கேட்கலாமென்று எண்ணமிட்டுக் கொண்

[illegible]
[illegible]
[illegible] 358

> கதிர்பெறு செந்நெல்வாடக் கார்குலங் கண்டுசென்று
> கொதித்திரைகடலிற் பெய்யுங் கொள்கைபோற் குவலயத்தே
> மதிதனம் படைத்தபேர்கள் வாடினோர் முகத்தைப்பாரார்
> நிதிமிகப் படைத்தோர்க் கீவார் நிலையிலார்க் கீயமாட்டார்.
>
> மேகக்கூட்டங்கள் செந் நெற்பயிர்கள் நீரின்றி வாடக்கண்டும், அங்கு நீர் சொரியாது அலைகள் வீசிக்கொண்டிருக்கும் கடலிற் பெய்கின்ற தன்மைபோல் உலகத்தில் மதிகெட்டவர்கள் தனம் படைத்தவர்களும், அதிக பணமுடையவர்க்கே கொடுப்பார்கள்; நிலையில்லாதவராகிய வாடினோர் முகங்கண்டு கொடுக்கமாட்டார்கள் - விவேக சிந்தாமணி

யிருந்தார். அன்றிரவில் கேதாரத்தி லெழுந்தருளிய இறைவன் அடிகளின் கனவில் தோன்றி, "இரட்டைக் கருடன் வட்டமிடும் இடத்தைக் கேள்." என்று கூறி மறைந்தருளினார்.

மறுநாள் அடிகள் கேதாரநாதரை வணங்கிக்கொண்டு வெளியில் வரும்போது அரசனுடைய பள்ளிவாசலில் இரட்டைக் கருடன் வட்டமிடுதலைக் கண்டார். அரசனிடத்திற் சென்று தமக்கு வேண்டிய இடத்தைக் கேட்டார். அரசனும் மகிழ்வுடனே மறுப்பேதும் கூறாது அடிகள் கேட்ட இடத்தில் ஒரு பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டித் தனது அறிகுறியும் வைத்துக் கொடுத்தான். அந்த இடத்தில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு அடிகள் தமக்குத் திருமலை நாயகர் அளித்த பொருளைக் கொண்டு பலவகையான அறங்களைச் செய்யலானார். அந்த இடந்தான் இன்றும் குமாரசாமிமடம் என்னும் பெயருடன் வழங்குகின்றது.

அடிகள் கேதாரத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனைக் கொண்டு வந்து திருக்கோயிலில் அமைத்துப் பூசனை முதலியவற்றிற்கும் ஏற்பாடு செய்தார். அங்ஙனம் பலவகைத் திருப்பணிகள் செய்துகொண்டிருக்கும் போது இடையிடையே தருமபுரத்திற்குச் சென்று தம்முடைய ஞானாசிரியரைக் கண்டு வழிபட்டுக் கொண்டு வந்தார். அந்நாளையில் அடிகள் [illegible] வாகீசமுனிவர் என்றும் அம்பலவாண [illegible] புரிய ஆரம்பித்தனர். அவர் அப்பாவையுடன் சென்று [illegible] ஒரு திருமடம் அமைத்து அங்கிருந்து [illegible] வேண்டிய சிவமணிகளைக் காக்கலானார். அதுமுதல் சிவமணிகள் தென்னாடெங்கும் பிரகாசிக்கப் பரவின. அடிகள் நான்காவது முறையாகத் தருமபுரம் சென்று தம்முடைய ஞானாசிரியரைக் கண்டு வணங்கியபோது இனிமேல் தமக்குத் தேசிகரைவிட்டுப் பிரிந்திருக்க விருப்பமில்லை என்று தெரிவித்தார். தேசிகர் [illegible] அடிகளை நோக்கி,

"காட்டிருந் தாலு மனையிருந் தாலுங் கருதரிய
நாட்டிருந் தாலு நமக்கென்ன வாமல்ல தோர்கமலை
வீட்டிருந் தாண்டருள் ஞானப்ர காசன் விரைமலர்த்தாள்
கேட்டிருந் தாலும் பிறவா நெறிவந்து கிட்டிடுமே."

கமலை - திருவாரூர். விரை - மணம்.

என்னும் பாடலைப் பாடியருளி அடிகளைச் சிவகாமியம்மையையும் சொக்கலிங்கமூர்த்தியையும் பூசனை புரியப் பணித்து விடையளித்தார். அடிகள் மீண்டும் காசியையடைந்து பல அறங்களைப் புரிந்துகொண்டிருந்து வைகாசித் திங்களிலே கிருட்டிணபக்கத் திருதியையில் வீடுபேற்றையெய்தினார்.

True knowledge consists in the removal of ignorance, which is (the cause of) births, and the perception of the True Being who is the bestower of heaven. 358

திருவாசக சுவாமிகளை ஈர்த்த திருவாசகம்

திருமதி. தி. இந்திரா

குதிரை வேண்டச் சென்ற திருவாதவூரர் திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமர நிழலில் திருவடியார் சூழ்ந்திருந்த குருவாசிரியனிடம் அருளுரை பெற்ற மாத்திரத்தில் தன்னை மறந்தார். சுற்றும் சூழலை மறந்தார். தான் எதற்காக அனுப்பப்பட்டோம் என்பதைக் கூட மறந்தார். இறைவன் தான் குருவடிவாகித் தன்னை ஆட்கொண்டார் என்று தெளிந்து இன்ப உணர்ச்சி மேலிட ஆனந்தப் பரவசத்தில் திளைத்த அவரிடமிருந்து திருவாசகம் என்னும் தேனாற்று ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கியது. கொண்டுவந்த பணத்தையெல்லாம் அறவழியில் செலவிட்டார். தில்லை அம்பலவனின் திருக்கூத்தைப் பலவழிகளிலும் பாண்டிய மன்னனுக்கும் எடுத்துக்காட்டி அவனையும் இறைவன்பால் ஈர்க்கப்பண்ணினார். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருந்து தன்னை முற்றாக விடுவித்து அவனிடம் தன்னை முழுமையாக ஒப்படைத்து, ஆனந்த மேலீட்டால் முத்துக்கள் உதிர்ந்ததுபோல மணிவாசகங்களை, நெஞ்சம் உருக, கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய, தன் தலைவனை பல கோணங்களிலும் உருவகித்து, இரங்கியும், விழித்தும், கூவியும், அழைவிட்டும், ஆதரித்து அழைத்தும், அன்புக்கடலாகவும் சிக்கெனப் பிடித்தும் பக்தியுணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றார். சைவ திருமுறைகளுக்குச் சிகரமாக விளங்கும் இவ்வாசகம் திருமுறைகளுள் எட்டாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது.

சொல்லழகு, பொருளழகு, இசையழகு அனைத்தையும் தன்னகத்தேகொண்டு, இசையோடு பாடுவோரையும், கேட்போரையும் இன்பப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் இத்திருவாசகத்தின் இனிமையை விரும்பி, அணுஅணுவாக அனுபவித்துச் சுவைத்தவர்தான் நமது திருவாசகம் சுவாமிகளான சபாரெட்ணம் சுவாமிகள் அவர்கள். "இசையால் வசமாகா இறைவனேது" என்னும் அருளுரைக்கேற்ப பொருளுணர்ந்து இசையோடு படிக்கும்போது இறைவனிடம் மேலும் ஈர்க்கப் பண்ணும் தன்மை இத்திருவாசகப் பாடல்களுக்கேயுரிய தனிச்சிறப்பு. அத்துடன் இதில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களோ மகோன்னதமானவை. இலகுவில் எவரும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக அமைந்துள்ள இவ்வாசகங்கள் மூலம் இவ்வுடம்பை நாம் எடுத்ததே அந்த நிமலனை அடையும் வழியைத் தேடி வீடுபேறு அடைவதற்கே என்பதும் தெளிவாகின்றது. நீர்க் குமிழி போன்று தோன்றி மறையும் இவ்வுலக மாயை வாழ்க்கையை விடுத்து நிரந்தர இன்பப் பேற்றை அடையும் வழிமுறைகளும் இவ்வாசகங்கள். என்னை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் இவ்வாசகங்கள், சுவாமி சபாரெட்ணம் அவர்களை ஈர்த்ததில் வியப்பில்லை என்றே கூறலாம்.

தவத்திலுயர்ந்த திரு. சிவநாதி சின்னத்தம்பி-சின்னத்தங்கம் ஆகியோருக்குத் தவப்புதல்வனாய்த் திருவாதிரை நட்சத்திரத்திலே 28-03-1904ம் ஆண்டு இப் புவியில் வந்துதித்த சபாரெட்ணம் சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகளின் திருவருளைப் பெற்று, ஆன்மிக தாகம் உந்தத் தில்லையம்பலனை நாடும் சிதம்பரத்துக்குப் பாதயாத்திரையாகச் சென்று அவனது ஆனந்தக் கூத்தினைக் கண்டு களிப்பதன் பொருட்டு அங்கேயே சிலகாலம் தங்கியிருந்து, மீண்டும் தன் தாய்நாடு திரும்பிப் பல ஸ்தலங்களுக்கும் சென்று தரிசித்துத் திருக்கேதீச்வரநாதர்பால் அன்புகொண்டு அங்கேயே தங்கி அரும்பணிகளைச் செவ்வனே ஆற்றினார். பசித்து வந்தோருக்கு அன்னதானம் வழங்கியதோடல்லாமல், அடியவரின் அருட்தாகத்தைத் தீர்க்க ஞானாசிரியனாக, திருவாசகத்தின் பெருமையை நாடெல்லாம் உணர்த்திய திருவாசகம் சுவாமிகளாக

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

எல்லாப் பொருள்களுக்கும் சார்பான செம்பொருளை உணர்ந்து [illegible] [illegible] துன்பங்கள் [illegible] மீண்டும் வந்து சாரமாட்டா. 359

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விளங்கிய இறைப் பணியாளர்களின் மாறு ஆளுமையும் ஆவலோடு அவர்களைத் தேடினாலாவிருந்து, திருவா சகத் தேனைப் பருகி உருகி, அதன் சுவைபருந்து, அற்றின் திருவாசக மாமாயிலார் போலும்.

அப்படி அவரைத் திருவாசகத்தில் சிக்க வைத்து, உருக்கி, ஒன்றாகக் கலக்க வைத்த விடயங்கள் தான் என்னவாக இருக்கும் என்பதை அறிய முற்படுவோமாயின் 51 பதிகங்களில் 658 பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட திருவாச கத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் எமக்கே அதன் உண்மை புலப்படும். அதற்குரிய விளைவுகளைப் பார்ப்போம்.

"....இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேனெம் பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்....
நேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே.....
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே.........
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே.....
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே.......
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே யென்சிந்தையுள்
ஊற்றான உண்ணாரமுதே......"

என்று சிவபுராணத்துக்குள்ளே அனைத்தையும் அடக்கி, எல்லோரும் நிலைபெற்று அவனிடம் பரி ணையும் நிலையைக் காட்டுகின்றார்.

மேலும் படித்துக்கொண்டு போனால்,

"...தேனே யுமலர்க் கொன்றைச்
சிவனேயெம் பெருமானெம்
மானேயுன் னருள் பெறுநா
ளென்றென்றே வருந்துவனே
என்று ஏங்குகிறார்.

அடுத்துவரும் இராமனின் சிறியோனாகிய அடியேன் செய்த பிழைகளைப் பெரியோனாகிய நீ பொறுத்தருள வேண்டும் என்று வேண்டுகின்றார்:

பழித்திலே னுன்னை யென்னை
யாளுடைப் பாதம் போற்றி
பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம்
பெரியவர் கடமை போற்றி...

இன்னோர் துதியில்,

யானே பொய் என் நெஞ்சும்
பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால்
உன்னைப் பெறலாமே...

என்று அவனை உறுதியாக அடையும் வழி யைத் தனக்குக் காட்டியருள்க என்று கேட்கின்றார்.

இப்பாடல் மூலம்,

பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்து நைந்துருகி நெக்குநெக்
காடவேண்டு நான் போற்றி அம்பலத்
தாடுநின் கழற் போது நாயினேன்
கூடவேண்டு நான் போற்றி...

என்று முழுமையாகத் தன்னை அவனிடம் ஒப்படைத்து மனம் கரைந்துருகி நெகிழ்ந்து அவ னருள் உன் சோதியத்தில் நான் ஒன்றுபடவேண்டும் என்று கல்லும் கரையும் வண்ணம் பாடும் இவர் "திருக்கோத்தும்பி" என்ற பதிகத்தில்

நாயேனைத் தன்னடிகள்
பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழை
பொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேது மில்லாதென்
செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பி.

என்று கோத்தும்பியைத் தூதாகத் தன் தலைவனிடம் அனுப்புகின்றார். அடுத்துவரும் இப்பாடல்,

He, who strives to know Him who is the support of all things and abandons all desire, will be freed from the evils which would otherwise cleave to him and destroy his efforts after absorption. 359

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கு
மூடையாள் நடுவு ளியிருத்தி
யடியேனடுவு ளிருவீரு
மிருப்பதானா லடியே னுன்
னடியார் நடுவு ளிருக்கு மரு
ளைப்புரியாய்...

என்று இறைவனும், இறைவியும், தானும் ஒன்று இனி அவன் அடியார்களுடன் இணைந்திருக்கும் அருளைப் புரியும்படி வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இன்னும் படித்துக் கொண்டே போவோமேயானால்,

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா வார்கொலோ சதுர
ரந்தமொன்றில்லா வானந்தம் பெற்றே
னியாது நீ பெற்ற தொன் றென்பால்...

உன்னை என்னிடம் தந்து என்னை நீ பெற்றுக் கொண்டாய். இதில் வெற்றி பெற்றது யார்? திறமை வாய்ந்தவர் யார்? நானா? நீயா? என்று தன் அன்பை மேலும் இறைவன்பால் இறுக்குகின்றார். அருள்பத்து என்னும் பகுதியில் இறைவனை அதிர்ந்து ஓலமிட்டு அழைக்கின்றார் என்று பார்ப்போம்.

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே யுன்னை யோல மிட்டலறி
யுலகெலாந் தேடியுங் காணேன்...

என்று அவனை சோதியே! சுடரே! பாதியே! நீதியே! பரனே! ஆதியே! நிருத்தனே! ஒருத்தனே! அருத்தனே! விமலனே! அமலனே! அரசனே! அப்பனே! அரனே! மெய்யனே! ஐயனே! முத்தனே! சித்தனே! அத்தனே! அருளனே! என்று பலவாறாக விளித்து வருந்தி அழைக்கின்றார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திருவாசகத்தேனைப் பருகியதின் விளைவாக வள்ளலாரிடமிருந்து வெளிப்பட்ட இப்பாடலையும் நோக்குவோம்.

வான் கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே
தேன் கலந்து பால் கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே!

எத்தகைய மனநிலையில் இப்பாடல் வள்ளலாரிடம் இருந்து வெளிப்பட்டிருக்கும். நற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே தேன் கலந்து, பால் கலந்து, செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்தால் அதன் சுவை எப்படி இருக்கும் என்பது பாலருக்கும் தெரிந்ததே. இதேபோல் தான் வள்ளலாருக்கும் திருவாசகம் அமைந்தது. இப்படியாக வள்ளலாரை ஈர்த்த திருவாசகம் நமது சாதாரண மக்களையும் கொள்ளை கொண்டு அவற்றோடு இணைய வைத்தது.

வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ
வேண்டமுழுதும் தருவோய் நீ...
வேண்டும் பரிசொன்றுண் டென்னி
லதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே!

என்ற அனைத்தையும் அவனிடம் ஒப்படைத்து எல்லாம் எனக்கு நீயே என்கின்ற பாங்கு வெளிப்படுகின்றது. இன்னோர் பகுதியில் இறைவனை இறுகப் பற்றிக்கொள்ளும் தன்மையைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகின்றார். எம்பெருமானே, உன்னை இடையில் விடுவதில்லை, இருட்டிலும் விடுவதில்லை, எப்படித்துயிலினும், எத்தனை உன்னை, இனிமேல் உன்னைச் சிக்கெனப் பற்றிக்கொண்டேன் என்று அன்பு மேலீட்டால் இறைவனிடம் மேலும் நெருங்கி விட்ட தன்மையைக் காண்கின்றோம். அதில் ஊனினை உருக்கும் ஒன்றினைப் பார்ப்போம்.

பாலினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியே னுடைய
வூனினையுருக்கி யுள்ளொளி பெருக்கி
யுலப்பிலா வானந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங் கெழுந் தருளுவதினியே!

இன்னொன்று இப்படி அமைகின்றது.

.....தேனாயின் னமுதமுமாய்த்
தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
றானே வந்தென னுள்ளம்
புகுந்தடியேற் கருள் செய்தான்....

என்று சிவன் தானே என்னுள்ளத்துள் புகுந்து எனக்கருள் செய்தான் என்று மனம் கசிந்து வெளிப்படுத்துகின்றார்.

காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.

விருப்பு, வெறுப்பு, அறியாமை என்னும் குற்றங்கள் மூன்றும் தம் பெயரும் கூடத் தோன்றாதபடி நடந்தால், அவற்றின் விளைவாகிய துன்பங்களும் வராமல் கெடும். 360

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவர்களைவது அவரது அன்பினின் திறம் எப்ப டிப் பற்று வைக்கின்றதோ அதேபோன்று அடியனா கிய நான் உன்னிடத்தில் பற்று வைக்கவேண்டு மென்று இப்பாடல் மூலம் வேண்டுகின்றார்.

உற்றாரை யான் வேண்டே
ஊர் வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்
கற்றாரை யான் வேண்டேன்
கற்பனவு மினியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்து றையுங்
கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம் போலக்
கசிந்துருக வேண்டுவனே!

உருக்கமாக அமைந்துள்ள இப்பாடல், திருமூலர் இசைக்கின்றதும் இப்பாடல். பாவைத்தன் நன்மைப் படுத்தாது. அடுத்துவரும் பாடல்.

முத்தனை முதற் சோதியை முக்க
ணப்பனை முதல்வித்தினைச்
சித்தனைச் சிவலோக னைத்திரு
நாமம் பாடித் திரி தரும்
பக்தர் காளிங்கே வம்மி னீருங்கள்
பாசந் தீரப் பணிமினோ
சித்த மார்வருந் சேவடிக் கணைந்
சென்னி மன்னித் திகழுமே!

என்று அவனது நாமங்களைப் பாடியாடும் அன்பர்களே உங்கள் பந்த பாசம் அறும்படி யாது தலைவனைப் பணியுங்கள் என்று இப்பாடல் மூலம் அவனடியார்க்கெல்லாம் அறிவிக்கின்றார்.

இறுதியாக,

பொய் யெலா மெய் என்று
புணர் முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை
மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான்
தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
மையனெனக் கருளியவா
றார் பெறுவாரச் சாலே!

என்று ஆடிப்பாடியில்லை இறைவன் தில்லை யிலாடும் ஆனந்தக்கூத்தன், திருப்பெருந்துறை புரை சிவபெருமான், தன்னை ஆட்கொண்டரு ளிய இனிய நெருங்கரிய பேற்றை யார் பெறுவார்!

என்று உணர்ச்சி மேலிட்டால் பாடிப்பாடித் தன்னை முழுவதுமாக அப்படியே அவனிடம் ஒப்படைத் தின்றார்.

திருவாசகத்தின் முதற் பகுதியில் என் இனிய யனை "உன் அருள் பெறுமாறு என்றொன்றிரு மறந்துவலோ" என்று பாடியவர் கடைசிப் பகுதியில் "தன் கழலே சேரும் வண்ணம் ஐயன் எனக்கருளிய வாறு ஆர்பெறுவார்" என்று பாடி முடிக்கின்றார்.

இந்த இறுதியில் வள்ளலாரின் உளத் தூய்மையில்லாம் வெளிப்பட மற்றுமொரு பா வையும் நோக்குதல் சாலச்சிறந்தது.

தேடுகின்ற ஆனந்தச் சிற்சபையில் சின்மயமாய்

ஆடுகின்ற சேவடிக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே

நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்

வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே.

என்று மணிவாசகரை மீண்டுமொரு முறைவந்து தன் வருத்தத்தை மாற்றும்படி வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார் என்றால் இத் திருவாசகத்தின் இனிமை எத்தகையது என்பது இதன் மூலம் வெளிப்படுகின்றதல்லவா!

இத்தகைய மேன்மைக்குரிய இவ்வாசகங்கள் பொறிபுலன் களிர்களை ஆட்கொண்டு அத னோடு ஒன்றாகக் கலக்கவைத்து அதனால் ஏற் பட்ட இன்பப் பரவசத்தில் பாடியாடி தன்னோடு சேர்ந்தவர்களையும் பாடவைத்து ஆனந்தத்தில் திளைத்த அவர், அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும் குன்றேயனை யாய் எனை ஆட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ என்று இவ்வுலக மாய வாழ்க்கையைத் துறந்து 1988-01-25 அன்று அச்சுவினியில் அப்பன் திருவடி நிழலே நிலையான பேரின்பம் என்றுணர்ந்து எம் மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து பேரானந்த நிலையை அடைந்தார். அவ்வழியில் வழிநின்று நாமும் திரு வாசகத்தின் பெருமையைப் படித்துணர்ந்து பயன் பெறுவோமாக!

இக்கட்டுரை திருவாசகம் சுவாமியவரின் குரு பூசையை முன்னிட்டு வெளியிடப்படுகின்றது.

If the very name of these three things, desire, anger, and confusion of mind be destroyed, then will also perish the evils (which flow from them). 360

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பசுக் காத்தல்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

பசுக்கள் நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை என ஐந்து வகைப்படும். அவைமுறையே, நந்தை கபிலநிறமும், பத்திரை கருநிறமும், சுரபி வெண்ணிறமும், சுசீலை புகை நிறமும், சுமனை செந்நிறமும் உடையனவாம். பசுக்கள் இம்மை மறுமை இரண்டினும் பயனைத் தரும். பசுக் கொட்டத்துச் சாலையை விசாலமாகச் செய்வித்து, ஆற்றுமண் ஓடைமண் புற்றுமண் வில்வத்தடிமண் அரசடிமண் என்பவைகளால் நிலம் படுத்தல் வேண்டும். முதிர்பசு இளங்கன்று நோயுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக அமைத்தல் வேண்டும். நாடோறும் கோமல கோமயங்களைப் புறத்தே நீக்கிச் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். கொசுகு வராமல் தூபம் இடல் வேண்டும். தீபங்கள் ஏற்றல் வேண்டும்.

பசுக்களை இயக்குமிடத்துச் சிறிதும் வருத்தஞ் செய்யாமல், இரக்கத்தோடும் பராசத்தோடும் மெல்ல ஓச்சி, போ போ என்று இயக்குதல் வேண்டும். இரக்கமின்றி அடித்து அதட்டி அழைப்பவர் நரகத்தில் வீழ்வர்; பசுக்களை, சாலையினுள்ளே சுவஸ்தி என்னும் மொழியைச் சொல்லி, மெல்ல மெல்லப் புகுவித்து, சிரத்தையோடும் புல்லைக் கொடுத்தல் வேண்டும். நோயுற்ற பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்துப் பேணல் வேண்டும். அட்டமிதோறும் பசுக்களை நீராட்டி, பூச்சூட்டி, அன்னமும் சலமும் ஊட்டி, தூபதீபங் காட்டி, வணங்கல் வேண்டும். பசுக்களை வேனிற் காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச்சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வெய்யில் மிகுந்த வெளிகளிலும் இடர் உறா வண்ணம் மேய்த்தல் வேண்டும்.

பசுக்களை வலஞ்செய்து வணங்கித் துதித்தலும், புல்லுக் கொடுத்தலும், ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டுதலும், கடவுளுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானஞ் செய்தலும், அற்பமாகிய இலைக்குழைகளையுண்ணும் இடபத்தைக் கடவுள் சந்நிதிக்குத் தானஞ் செய்தலும், தேவாலயத் திருப்பணியில் பொதிச் சகடத்திற்கு எருது கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும் பெரும் புண்ணியங்களாம்.

பசுக்கள் தரும் பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களையும் கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல் வேண்டும். பாலை இரண்டு மாசம் செல்லும் வரையும் கன்று பருகும்படி விட்டு, பின் கறந்து கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல் வேண்டும். கன்று பாலுண்டு முலையை விடும்போது, சலத்தினாலே முலையைக் கழுவிக் கறத்தல் வேண்டும். ஆசை மிகுதியினாலே கன்றுக்குப் பால் விடாது கறப்பவன் நரகத்தில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருந்தி, பின்பு பூமியிலே பிறந்து கடும் பசியினாலே வருந்தி இறப்பன். கபிலையின் பாலைப் பிராமணருக்கே கொடுக்க: அதனைத் தாம் பருகின் நரகத்து வீழ்வர். பறையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தாராயின், எண்ணில்லாத காலம் எரிவாய் நரகத்து வீழ்ந்து வருந்துவார்கள்; அவர்களுக்குப் பரிகாரமில்லை. பசுக்களை இடர் நீங்கக் காவாதவர்களும், மலட்டுப் பசுக்களின் மேலேயும் இடபத்தின் மேலேயும் பாரம் ஏற்றினவர்களும் இடபத்தில் ஏறினவர்களும் நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சைவ அநீதிகள்

முருகவே பரமநாதன்

மொழியியல் அமைப்பில் வடமொழி, தென் மொழி, வார்த்தைகளின் எதிர்ப்பதங்கள் அ (கரம்) சேர்ந்து காணப்படுகின்றன. தர்மம் அதர்மம், சரீர்-அசரீர், நீதி-அநீதி, சுரர்-அசுரர், கௌரவம்-அகௌரவம். சில உதாரணங்கள் எனலாம். இந்த நீதிக்குச் சமமான பதம் நேரடியாகப் பெறும் வாய்ப்பைப் பெறமுடியவில்லை. தர்மம், அறம் வடதென்மொழிப் பாவனை. அறம் எதிர் மறம். தர்மம் அறம் என்பன கூடிய பொருட் பொருத்தம் உடையனவாகவும் தெரியவில்லை. அறமென்னொரு பொருள் உணர்த்து என்று கூறுவர். வாய்மை, அருளுடைமை முதலிய செவ்வை வழிகள் என்று தம் வாழ்க்கை, ஒழுக்கத்தின் நேர் ஆழ் உற வற்றுதல் மறைவேந்தன். மனுதர்மம் ஒரு குலத்துக் கொரு நீதி பேசும் என்று குறிப்பிட்டவர் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள். இந்த நீதி என்பதற்கு ஏற்புடைய முறை என்று கொள்வோம். இவ்வோர் சொல் அமையும் வரை முறை தவறின் அது நீதி யாகாது. அநீதியேதான். இந்த நீதியைக் கடைந் தெடுத்து நிலைநாட்டும் நீதிமன்றுகள் சட்டத்தையே முறையாகக் கொள்ளும். சட்டமும் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடையும். மேலும், அப்போ நீதித்தீர்ப்பும் மாறியமையும். வழக்கில் ஆவணம், தடயம், சாட்சியங்கள் இல்லை அநுசரணையானவை. புரர்கள் அதிகமானவையுள்ள நீதித்தலங்களில் பெரும்பான்மை முடிவேயாகும். உண்மையான குற்றவாளிகளும் தப்பிவிடுவர். பாவவிமோசனமாய் ஆண்டவன் ஆலயத்தில் நேர்ந்திடுவர், நிறைவு செய்வர். எனினும் அற்ற மனதின் அருளுறுவர். ஆண்டவன் தீர்ப்பும் என்றோ நிறைவேறும். இந்த நீதி அநீதி என்றெல்லாம் எமிலும் இரண்டெழுத்துப் பதமான நீதி அறம் அர்த்தம நம் சைவத்தில் புனிதமானது.

வேத மோதிலென் வேள்விகள் செய்திலென்
நீதி நூல்பல நித்தல் பயிற்றிலென்
ஓதி யங்கமோ ராறு முணரிலென்
ஈச னையுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே.

அப்பர் திருமுறை 5-99:4

சமயமெல்லாமே நீதிபரிபாலனம் செய்வன தான். சைவம் நீதியைப் பரிபாலிப்பதையும்தாண்டி நீதியே பரம்பொருள் என்னும் முழுமுதற் பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சமயமும் அக்கோட்டுக்குள் புறம்பாகாது. எனவே சைவநீதியாயிற்று. சிவத்தோடு சம்பந்தமான சைவமும், நீதியுமானது அதுவே நீதியோடு கலந்தது. பிரகாசமானது. அருளொடு நிறைந்தது. இதைத்தாயுமானவர் தன் முதற் பாடலில், முதலடிகளில் பேசுகிறார்.

"அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி
அருளொடு நிறைந்தது எது"

எனப்பாடுகிறார். இந்த நீதி ஒரு வேலி என்று ஒப்புக்கு வைப்போம். நீதி இறந்தால், வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் அது அநீதியேதான். நீதியே என்று நேர் நின்று பேசிய மாணிக்கவாசகர் போல் நீதியைத்தன்னை, தென்முகக் கடவுளாகக் காட்டு கிறார், தாயுமானார்.

"நீதியாய்க், கல்லாலின் நீழலின்கீழ் வீற்றிருந்து
போதியா உண்மையெல்லாம் போதித்தான்" - ஏதில்
சனகாதி ஆய தவத்தோர்க்கு ஞான
தினகரனாம் மௌனசிவன்."

உடல்பொய்யுறவு 50

ஏதில் - குற்றமில்லாத. ஞானதினகரன் ஆம் - ஞான சூரியனாம் இந்த நீதிபரிபாலனம் மனிதரிடமும், இயமனிடமும் ஒன்றுதான். இந்த நீதி நடைமுறை பற்றிய பொருள்பட அமையும் பாடலும், தாயுமானவரதே.

நாள்பட்ட கமலம் என்ன இதயம் மேவும்
நறுந்தேனே! துன்மார்க்க நாரிமார்கண்
வாள்பட்ட காயம் இந்தக் காயம்; என்றோ
வன்கூற்றும் உயிர்பிடிக்க வரும்அந் நீதி?

கல்லாலின் 9

நாள்பட்ட - அன்றலர்ந்த, என்றோ - எக்காலமோ, வன்கூற்றும் - கொடிய யமனும், அந் நீதி - அந்த நடைமுறை

எனவே நீதி தவறி நடப்பதின் அது அநீதி. மேலும், அநுசரிக்க சமயம் நெறியல்லா நெறிச் செல்லின் அதுவும் சைவ அநீதியாம். இந்நிலையில் நீதி எங்கே எனக்கேட்டு யான் எவற்றை இத்தகைச் சுட்டிப் பேசுகிறார் தாயுமானவர் தொடர்ந்து.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீதி எங்கே? மறை எங்கே? மன்னவன் எங்கே
நித்தியர் ஆம் அவர்கள் எங்கே? நெறிதப் பாத
ஜாதி எங்கே? ஒழுக்கம் எங்கே? யாங்கள் எங்கே?
பராபரமே! பின்னும் ஒன்றைச் சமைப்பது ஆனால்
மேலது 10

சமைப்பது ஆனால் - படைப்பதானால்.

ஆனாலும் யான் எனதுஇல்லை அற்ற எல்லை
அதுபோதும், அதுகதிதான் அல்ல என்று
போனாலும், யான் போவன் அல்லால், மோனப்
புண்ணியனே! வேறொரு பொருளை நாடேன்.
மேலது 11

வையகம் நடுநின்ற நடுவான நீதி - யான் என தற்ற இடத்தே தோன்றும். எனவே இவ்விருவினை பற்றி ஒழுக்கித் தள்ளிவைப்பவர்களே சைவர்கள். அல்லாத யாவும் அநீதிதான். இந்த நீதி பற்றி அருணகிரி "அபாயமய நீதி ஒன்றும் அறிமாட்டேன்" எனப்பாடுகிறார். செங்கல்வராய பிள்ளையவர்கள் நீதி என்பதற்கு உண்மை எனப் பொருள் கண்டுள்ளார். நீதி பேச்சு மொழியன்று நடைமுறை மொழி. எனவே வையகத்தின் பேரால் நடைபெறும் நீதி மன்றுகள் அநீதியின் மன்றங்களே. [illegible] பேச்சோடு நடைமுறை [illegible] போலிகளை இப்படிச் சாடினார் வள்ளுவர்.

"தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று."
திருக்குறள் 274

தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் - தவக்கோலத்தின் பின்னே மறைந்து நின்று தகாதனவற்றைச் செய்தல். வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்தற்று - வேட்டுவன் புதரின் கண்ணே மறைந்து நின்று புட்களைப் பிடித்தாற் போலும். தன்மையைப் போற்றித் தன்னிறைப்புடன் எவர் வாழ்கிறாரோ அவரே நீதி தெரிந்தவர், புரிந்தவர்.

சிவத்துரோகம், சைவசமயத் துரோகம் பற்றி [illegible] அடிக்கடிச் சொல்வார். [illegible] தம்பிரான்களின் [illegible] செய்தது சைவம். இறைவன் [illegible] இல்லை. இதுவும் ஒரு சைவ அநீதிபோதான். இல்லையென்றால் சமகாலச் சைவர் [illegible]. நோக்கும் நாம் பல தாக்கங்களையே அதனூடு [illegible] கின்றன. [illegible] [illegible] இலோதலை. [illegible] - அதன் இலக்கணத்தை - [illegible]

[illegible] - [illegible] பற்றிப் பேசவில்லை. [illegible]. இந்தச் சூழ்நிலை [illegible] தெரியாத சைவசமயிகள், [illegible] சார்ந்த [illegible] மறைவாகப் படுவதும் [illegible] அநீதியின் பாற் பட்டது. இதே போல [illegible] நடைமுறைச் சமயச் சடங்குகளை [illegible], இறைவனுக்குரிய திருக்கதரிசிகளைப் போற்றுகிறார்கள். நாமும் மதிக்கிறோம். காழ்ப்பின்றி [illegible]. நம்மவர் சமய மாற்றத்துக்கு [illegible] இருப்பதும் துரோகமே. இதை இன்னோர் [illegible]. சைவ அநீதி [illegible] அவமானத்தை [illegible] எழுந்த [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளினும், எம் சைவ [illegible] உடம்பை உயிரை எந்த [illegible] மாற்றமுடியாது. பெருங்காய [illegible] நம் சைவத்தர் பிறசமயம் [illegible] செல்வதும் அநீதி - துரோகமே தான். இன்னொன்று குரு மகராஜ [illegible] - [illegible], நால்வர் திருவாக்குகளை [illegible], பாலைத் தொட்டுப் பால் [illegible] நம்மவர்களே காலத்துக்கும் [illegible] சைவத்தை மலினப்படுத்துவர். இப்படி [illegible] மட்டுமல்ல [illegible] நடைமுறைகள், சமய நெறிப் [illegible]. [illegible] நீதிச் சைவத்தை [illegible] சேர்க்கின்றன. எப்படி நாம் [illegible] நிலைமையை என்றோர் அதிகாரத்தைப் [illegible] நிறைந்துளது. பழைய [illegible] நடுவண, மக்கியமட்சர் முறை இருந்தது. [illegible] நன்றிப்பிரமாணம் [illegible] நிலையான விருப்பு வெறுப்பு [illegible] தன்மையுடைய நீதியின் [illegible]. மந்திரிமார்களிடம் செப்புவர் வேறுள் - அநீதிதான் கண்ட மிச்சம். [illegible] நேர் பிறழ்ந்தபோது - [illegible] ஆண்டவனே நீதான் [illegible] மனித உள்ளம் [illegible] இறைவனன்றும் மாபெரிய நீதிமன்ற [illegible] தந்து விடுகிறது. [illegible] சைவசமயிகள் [illegible] அநீதி [illegible] கண்கூடாகக் காணமுடிகிறது. இது [illegible] நீதி [illegible] குறைந்தன எனவே [illegible] குறைபாடுகள் [illegible] பற்றிப் பேசுகின்றன. [illegible] நீதியின் பாற்பட்டது. இன்றைய சைவ ஆலயங்கள், [illegible] சம்பாதிப்பதாகச் சைவநீதி என்றொரு [illegible] [illegible] இயல்பே. இவைகள் [illegible] நடுநிலை நிற்கும் [illegible].

(மீதி மறு இதழில்...)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ௐ
சிவமயம்
திருவாவடுதுறை குரு துணை!

தத்துவ விளக்க படம்

சுத்த மாயை

நாதம் (36)

விந்து (35)

சாதாக்கியம் (34)

ஈச்சுரம் (33)

சுத்தவித்தை (32)

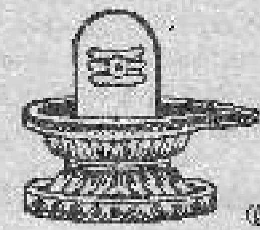

அசுத்த மாயை

தத்துவ அசுத்த மாயை (31)

காலம் (30) (இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு) **நியதி** (29) **கலை** (28)

வித்தை (27)

அராகம் (26)

புருடன் (25)
(காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் ஆகிய பஞ்ச கஞ்சுகத்துடன் கூடிப் போகநுகர்ச்சிக்கு உன்முகப்பட்டு ஆன்மா நிற்குமிடம்.)

பிரகிருதி (24)

(குணம்)

புத்தி (23)

அகங்காரம் (22)

(தைசதம்) சாத்துவிகம். (ஞானேந்திரியங்கள்)

மனம் (21) செவி (20) மெய் (19) கண் (18) நாக்கு (17) மூக்கு (16)

(வைகாரிகம்) இராசதம். (கன்மேந்திரியங்கள்)

வாக்கு (15) பாதம் (14) பாணி (13) பாயு (12) உபத்தம் (11)

(பூதாதிகம்) தாமதம். (தன்மாத்திரைகள்)

சத்தம் (10) பரிசம் (9) உருவம் (8) இரதம் (7) கந்தம் (6)

ஆகாயம் (5) வாயு (4) தேயு (3) அப்பு (2) பிருதுவி (1)
(பூதங்கள்)

மாயை	தத்துவம்	எண்	கருத்தா	செயல்	காண்டம்
சுத்தம்	சிவதத்துவம்	5	சிவன்	சவிகற்ப அறிவு	பிரேரகம்
அசுத்தம்	வித்தியாதத்துவம்	7	அனந்தர்	மயக்கம்	போகம்
பிரகிருதி	ஆன்ம தத்துவம்	24	ஸ்ரீகண்டர்	அஞ்ஞானம்	போக்கியம்

1. அசுத்த மாயையில் தத்துவத் தோற்றத்திற்குக் காரணமாய் நிலைத்திருப்பது மைக்குண்டம் பாகம். இப்படத்தில் "தத்துவ அசுத்த மாயை (31)" என்று காட்டப்பெற்றுத் தத்துவங்களுள் ஒன்றாக வைத்து எண்ணப்பெறுவதாயிற்று.

2. ஒரு பொருளிடத்து ஐயங்கொண்டு அதனை இன்னதென உறுதிசெய்து கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகிய மனமே சிந்திக்கும்பொழுது சித்தம் எனப் பெயர் பெறுவதனின் சித்தமெனத் தனித்தத்துவம் ஒன்றில்லை யென அறிக.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3. சுத்தமாயையிலிருந்து தோன்றும் சொற் கூறுகளாகிய நாதம் முதலிய தத்துவங்களில் அசுத்தமாயையிலிருந்து தோன்றும் சொற் கூறுகளாகிய சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி (சூக்கும வைகரி, தூல வைகரி) ஆகிய நான்கு வாக்குகளும் முறையே சாந்தியதீதை, சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை, நிவிர்த்தி, ஆகிய ஐந்து கலைகளையும் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு நிற்கும்.

4. சிவதத்துவங்கள் ஐந்தும் சிவபிரானுடைய அதிகாரத்தானங்கள். அவரது இச்சை எந்நாளும் ஒரு பெற்றித்தாய் இருக்கும். அவர் ஞான மாத்திரமாக நிற்கும்பொழுது நாத தத்துவத்தில் சிவம் எனப் பெயர் பெற்றும், கிரியை மாத்திரமாக நிற்கும் பொழுது விந்து தத்துவத்தில் சத்தி எனப் பெயர் பெற்றும், ஞானம் கிரியையாகிய இரண்டும் தம்முள் ஒப்ப நிற்கும் பொழுது சாதாக்கிய தத்துவத்தில் சதாசிவம் எனப்பெயர் பெற்றும், ஞானம் குறைந்து கிரியை மிகுந்து நிற்கும்பொழுது ஈசுர தத்துவத்தில் மகேசுரன் எனப் பெயர் பெற்றும் கிரியை குறைந்து ஞானம் மிகுந்து நிற்கும்பொழுது சுத்த வித்தியா தத்துவத்தில் உருத்திரன் எனப் பெயர் பெற்றும் விளங்குவர்.

அத்துவாக்கள் படம்

மந்திரம் (1)	பதம் (2)	வன்னம் எழுத்து (3)	புவனம் (4)	தத்துவம் (5)	கலை (6)	கடவுள் (7)
2	28	1	108	1	நிவிர்த்தி	பிரமன்
2	21	24	56	23	பிரதிட்டை	விட்டுணு
2	20	7	27	7	வித்தை	உருத்திரன்
2	11	3	18	3	சாந்தி	மகேசுவரன்
3	1	16	15	2	சாந்தியதீதை	சதாசிவன்
11	81	51	224	36	5	5

தாத்துவிகங்கள் படம்

பிருதிவி (1)	அப்பு (2)	தேயு (3)	வாயு (4)	ஆகாயம் (5)	கன்மேந்திரிய விடயம் (6)	ஞானேந்திரிய விடயம் (7)	வாக்கு (8)	குணம் (9)	அகங்காரம் (10)
எலும்பு தசை மயிர் தோல் நரம்பு	சுக்கிலம் இரத்தம் சிலேத்துமம் [illegible] [illegible]	[illegible] உறக்கம் [illegible] [illegible] [illegible]	பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன்	அத்தி அலம்புடை இடை பிங்கலை சுழுமுனை காந்தாரி சிங்குவை சங்கினி [illegible] புருடன் காமம் குரோதம் மதம் லோபம் மோகம்	வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம்	சத்தம் பரிசம் உருவம் இரசம் கந்தம்	சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி	சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம்	தைசதம் வைகாரிகம் பூதாதிகம்
5	5	5	10	15	5	5	4	3	3

தத்துவங்கள் 36, தாத்துவிகங்கள் 60, ஆக 96.

அமைப்பு:- சிவஸ்ரீ [illegible]தேசிகர் அவர்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ

சிவமயம்

நினைவிற் கொள்வதற்கு

பங்குனி

01	15-03-2003	சனிக்கிழமை	மாதப்பிறப்பு
02	16-03-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	பிரதோஷ விரதம்
04	18-03-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	பூரணை விரதம், பங்குனி உத்தரம்
07	21-03-2003	வெள்ளிக்கிழமை	காரைக்கால் அம்மையார் குருபூசை
16	30-03-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	பிரதோஷ விரதம், தண்டியடிகள் குருபூசை
18	01-04-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	அமாவாசை விரதம்
22	05-04-2003	சனிக்கிழமை	சதுர்த்தி விரதம், கார்த்திகை விரதம்
23	06-04-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	நேசர் குருபூசை
24	07-04-2003	திங்கட்கிழமை	சஷ்டி விரதம்
26	09-04-2003	புதன்கிழமை	கணநாதர் குருபூசை
28	11-04-2003	வெள்ளிக்கிழமை	முனையடுவார் குருபூசை
29	12-04-2003	சனிக்கிழமை	போகர் சுவாமிகள் குருபூசை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ
சிவமயம்

புத்தக விற்பனை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம்

வெளிவந்துள்ளது.

நீண்டகாலப் பாவனைக்கு ஏற்றவண்ணம் பிளாஸ்டிக் கவருடன் கூடிய திருவாசகம் விற்பனைக்கு உண்டு. பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 150/- மட்டுமே. மொத்தக் கொள்வனவிற்குக் கழிவு உண்டு.

* விதியை வெல்வது எப்படி?
* சிவஞான சித்தியார் (சுபக்கம்) - மூலமும் உரையும்
* திருவருட்பயன் - மூலமும் உரையும்

ஆகிய நூல்களும் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்:

சைவநீதி

195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக்கிரகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சிலா விக்கிரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச்சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்துவிளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசி

23/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13. தொ.பே: 478885

Regd. No. QD/48/News 2003 இவ்விதழ் சைவநீதி நிறுவனத்தினரால் லக்ஷ்மி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு 28-01-2003 இல் வெளியிடப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org